

Biejeingezeumerd



2022 - 1
kwartaalblad

Redactie Marjan Blom tel. 0475 502625
Thei Derks tel. 077 4741380
Annelies Hermans tel. 0475 501175
Gerry Nijssen-Severens tel. 0475 504559
Riky Simons-Julicher tel. 0475 508101
Chrit Verstappen tel. 077 4744088

Redactie adres Kopy inleveren resp. vóór 20 januari, 20 april, 15 augustus en 20 oktober bij: Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal (HVMS), Hensenbosstraat 20, 5954 AJ Beesel, e-mail: redactie@mhvs.nl of bij: Riky Simons-Julicher (MHVS), Boekweitsdries 3, 6071 EB Swalmen.

Contributie MHVS Lidmaatschap € 15,00 p/j (incl. 4x Biejeingezeumerd)
Abonnement € 15,00 p/j
Gezinslid € 1,50 p/j
Juniorlid MHVS € 3,60 p/j (incl. 4x Biejeingezeumerd)
Over te maken op banknummer NL09 RABO 0150 3171 07 ten name van Milieu- en Heemkunde Vereniging Swalmen onder vermelding van 'abonnement' of 'lidmaatschap'.

Contributie HVMS De contributie bedraagt € 23,- voor leden en € 41,- voor begunstigerleden.
Voor vragen m.b.t. de contributie kunt u zich richten tot de penningmeester (zie achterkant binnenzijde kaft).
De contributie kan overgemaakt worden op banknummer NL61 RABO 0105312827 t.n.v. Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal te Reuver onder vermelding lidmaatschap.
Leden ontvangen hiervoor het kwartaalblad alsmede het jaarboek.

Losse nummers € 4,50 exclusief portokosten, te verkrijgen tijdens openingstijden verenigingsgebouwen en bij de boekhandel.

Layout Marjan Blom en Thei Derks
Omslag Hans Simons
Drukwerk Grafagroep Zuid te Swalmen
Voorpagina Molenhuis aan de Molenstraat te Swalmen en Belhamelmonument bij De Hamer te Belfeld
Achterpagina: Schilderijen van Sef Slabbers - Kasteel Nieuwenbroek te Beesel en Zorgcentrum Jan Baptist te Swalmen, huisarts F. Wermenbol - carnavalimpresie op de pastoor Vranckenlaan te Reuver

Onze internetsites kunt u bezoeken via www.mhvs.nl en www.maas-enswalmdal.nl

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de ingezonden stukken.

De verenigingen hebben alleen naam en adres van de leden opgenomen in een digitaal adressenbestand. Dit bestand en de gegevens worden gebruikt voor correspondentie en het toezenden van het kwartaalblad aan de leden. De penningmeesters beheren het digitaal adressenbestand. De bezorger van het kwartaalblad heeft alleen kennis van de namen en adressen van zijn/haar bezorgroute. Hiermee voldoen de verenigingen aan de laatste regels omtrent de privacywetgeving. De betreffende documenten en afspraken kunnen worden ingezien bij de penningmeesters.
Aldus vastgesteld in de bestuursvergaderingen mei 2018.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotografie, microfilm of op welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. ISSN 1876-6722.



Uit de vereniging:

Blz. 2	Koninklijke onderscheiding voor bestuurslid Peter Bors (HVMS)
Blz. 2	Weer de actie: 'Haaj Zjwame sjoon'
Blz. 3	Een Romeinse weg beleven tussen Tudderden (D) en Reuver
Blz. 3	Gemeentelijke- en Rijksmonumenten in de gemeente Beesel
Blz. 4	Schenkingen
Blz. 4	Jaarprogramma Milieu- en Heemkunde Vereniging Swalmen

Overige artikelen:

Blz. 5	Wat gebeurde in Swalmen, januari, februari, maart 2022
Blz. 6	Nieuwe boombeelden in het wandelpark
Blz. 8	Onze jongens in Nederlands Indië 1946-1950 (2)
Blz. 11	Maaibeleid van wegbermen en beekkanten onder de aandacht
Blz. 12	Uit de oude doos
Blz. 13	Midden-Limburgs Volkstoneel 1950-1963 (2)
Blz. 16	Het Belfelds veerhuis en zijn bewoners
Blz. 19	Een update van het AEZEL-project
Blz. 21	Tieleposse oppe Ruiver
Blz. 22	40 jaar gemengd koor 'a Cappella' Swalmen
Blz. 25	Van kleuters in 1954 tot babyboomers in 2021

Foto's aangeleverd door:

Henry Smeets	blz. 2
Angelina Antiç	blz. 2
Marjan Blom	blz. 4, 5
Hans Simons	blz. 5, 6, 22, 24
Wim Heijnen	blz. 7
Wim Rovers	blz. 8
Archief Wiel Strous	blz. 9
Thei Derks	blz. 11
Archief Jo Hendrikx	blz. 12
Archief MHVS	blz. 13-15
Archief HVMS	blz. 16-18
Archief a Cappella	blz. 22-24
J. Julicher-Smeets	blz. 25
Pieter Huijbers	blz. 26
Frank65/Beeldbank	blz. 27

Voor de leden van de MHVS: denkt u aan de contributiebetaling?

Uit de verenigingen:

Koninklijke onderscheiding voor bestuurslid Peter Bors

Tijdens de afgelopen ledenvergadering van de Heemkundevereniging op dinsdag 29 maart trad Peter Bors als bestuurslid af. Peter maakte al sinds 2004 deel uit van het bestuur en is ook al jarenlang actief als redactielid voor het jaarboek. Zijn afscheid ging niet ongemerkt voorbij. Tot zijn eigen verrassing werd hij na zijn aftreden door burgemeester Vostermans benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Behalve voor zijn jarenlange inzet voor de Heemkundevereniging kreeg hij de onderscheiding tevens voor het feit dat hij al 33 jaar lang bestuurlijke en organisatorische taken uitvoert voor Kunstkring Artimosa en hij actief is voor Stichting Kernoverleg en haar Toekomst.

Na de toekenning van de koninklijke onderscheiding ontving hij uit handen van de voorzitter enkele attenties, terwijl zijn vrouw een bos bloemen kreeg aangereikt.



Oud-voorzitter Henri Smeets nam daarna het woord om Peter te bedanken voor zijn betrokkenheid bij onze vereniging, waarbij een aantal typische acties van Peter als voorbeeld werden aangehaald voor zijn tomeloze inzet.

Peter: namens het bestuur van harte bedankt!

Weer de actie: 'Haaj Zjwame sjoon'

In een vorige editie van Biejeingezeumerd deden we een oproep aan vrijwilligers om mee te werken aan de actie: 'Haaj Zjwame sjoon'. We zouden graag zien dat in het hele dorp bewoners regelmatig het zwerfvuil verzamelen. Omdat dat nog niet overal het geval is, doen we hier een nieuwe oproep.

Met name in het 'Groene Kruis'-gebied zijn nog diverse straten waar, voor zover wij weten, nog niemand actief is om het zwerfvuil (blikjes, flesjes, chipszakjes, stukken piepschuim, hondenpoepzakjes etc.) met enige regelmaat te verzamelen. Onder andere voor de Koningin Wilhelminalaan en de andere 'koninklijke straten' zoeken wij nog vrijwilligers. Dat geldt ook voor stukken in het buitengebied van ons mooie dorp.



Wie helpt mee om naar eigen invulling, tempo en tijd een stukje van ons eigen dorp, onze eigen buurt, schoon te houden zodat Zjwame mooi en schoon zal worden en blijven. Via de gemeente hebben wij de beschikking over grijpers, hesjes en zakken. Wil je hierin iets betekenen, meld je dan aan via: info@mhvs.nl of via secretariaat@dorpsraadswalmen.nl of via hermgrd@gmail.com

We hopen op positieve reacties. Alvast bedankt!

MHVS en Dorpsraad Swalmen

Een Romeinse weg beleven tussen Tudderen (D) en Reuver



Zo'n 2000 jaar geleden werd er in het Romeinse Rijk door de Romeinen een enorm wegennet aangelegd van zo'n 80.000 km. Eén van deze wegen is de Via Traiana. Deze weg, aangelegd rond het midden van de 1ste eeuw na Chr., verbond de Romeinse stad Colonia Ulpia Traiana (Xanten) met Heerlen en Maastricht en was van grote militaire en economische betekenis. Daar deze weg het huidige werkgebied van de heemkundekring Echter Landj, heemkundevereniging Roerstreek en heemkundevereniging Maas- en Swalmdal doorkruiste, hebben enkele amateurarcheologen van deze verenigingen een samenwerkingsverband opgericht met de naam Via Traiana. Het doel is om het mogelijke tracé te verkennen en te onderzoeken. Over de route van de weg zijn namelijk veel meningsverschillen en is er veel discussie. De exacte route is helaas grotendeels nog onzeker.

De Nationale Archeologiedagen bieden een mooie gelegenheid bezoekers kennis te laten maken met deze weg en door middel van

een fietstocht zelf te verkennen. Natuurlijk is de oorspronkelijke Romeinse weg na een paar duizend jaar grotendeels verdwenen, of ligt verstopt onder een asfaltweg. Echter op sommige plaatsen is deze nog enigszins intact. Hier en daar gaat de fietsroute zelfs nog letterlijk over dit traject.

De fietsroute, bestaande uit drie deelroutes (lussen), ligt tussen het Romeinse Teudurum (Tudderen) en de Witte Steen in Reuver. Elke deelroute voert van zuid naar noord zoveel mogelijk langs het mogelijke tracé van de Romeinse weg. Terug naar het startpunt voert de route langs mooie en historische bezienswaardigheden. Natuurlijk is het ook mogelijk de route andersom te fietsen.

De drie deelroutes zijn:

1. Tudderen (D)- Putbroek (Echt) 35 km
2. Putbroek - Thuserhof (Asenray) 34 km
3. Thuserhof - Witte Steen (Reuver) 33 km

Vanaf 17 juni 2022 kunnen de routes gedownload worden op de site van:

<https://www.maas-enswalmdal.nlof> op de site van de Nationale Archeologiedagen: <https://www.archeologiedagen.nl/>

Gezien alleen al de mooie streek en de bijzondere monumenten die er langs de route liggen, is het zonder meer een aanrader om de fiets te pakken en de Romeinse weg te verkennen!

Gemeentelijke- en Rijksmonumenten in de gemeente Beesel

Wim Rovers



Na het succes van de jubileum-etalage in verband met het 40-jarig bestaan van Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal is de werkgroep bijzondere projecten toe aan een nieuw thema. Als volgende onderwerp hiervoor heeft de werkgroep gekozen voor het tentoonstellen

van afbeeldingen van de tientallen monumenten die onze gemeente rijk is.

Vaak gaan we er aan voorbij zonder te weten dat bijvoorbeeld een gebouw een monu-

ment is. We zouden er letterlijk en figuurlijk bij stil moeten staan. Dat probeert de werkgroep te bewerkstelligen met deze tentoonstelling door in de etalage van het leegstaande winkelpand van woningcorporatie Nester in de winkelpassage te Reuver de aandacht te vestigen op al die fraaie en interessante monumenten.

Een gebouw of object is een monument als het op de monumentenlijst staat. Reden kan zijn de cultuurhistorische waarde waardoor het beschermd moet worden met het doel om dit erfgoed voor toekomstige generaties te behouden. Het kunnen beschermde dorps- of stadsgezichten zijn, zoals buurtschap Ronkenstein met zijn bijzonder cultuurhistorisch karakter. De bescherming is bedoeld om de identiteit van het gebied te behouden.

We onderscheiden rijksmonumenten, welke worden aangewezen door de minister van onderwijs, cultuur en wetenschappen, en gemeentelijke monumenten, aangewezen door de gemeente. Deze monumenten zijn veelal voorzien van een aanduiding (bordje) met een beschrijving van het object waarin wordt verwezen naar de historische achter-

grond hiervan. Soms wordt echter volstaan met een klein logo waaruit blijkt dat het object als monument wordt aangemerkt, zoals bijvoorbeeld bij een veldkruis.

De expositie werd vóór Pasen geopend en zal tot de zomer 2022 te bekijken blijven.

Schenken aan de MHVS

- Geschiedenis van het kostuum, door Luciëne Brunin; Gids voor het museum van het koninklijk tehuis voor oud-militairen 'Bronbeek' te Arnhem; 10-19 mei 1940, beknopt overzicht van de krijgsverrichtingen der Koninklijke Landmacht; Bijzondere Vrijwillige Landstorm, Als 't moet – november 1918; De binnenlandse strijdkrachten Band 1; allen geschonken door Jos Alers;
- Van dhr. Jo Hendriks een collectie oude foto's en gedachtenisprentjes;
- Een album met geboortekaartjes afkomstig van mevr. Aelmans;
- De burgemeesterszetel in de oude raadszaal van de voormalige gemeente Swalmen, geschonken door Lindeboom Bierbrouwerij B.V. te Neer met dank aan Patrick van Cann voor bemiddeling;
- Boeken op het gebied van heemkunde, geschiedenis, Limburgensia en volkscultuur uit de nalatenschap van drs. J.H.A. Walraven;
- Ontvangen van dhr. J. Muijer het waardevolle, complete archief met krantenartikelen, dossier R73, Swalmbodes etc.
- Bidprentjes en gedachtenisprentjes ontvangen van Thuur Heijnen en Thijs op den Camp.



Jaarprogramma Milieu- en Heemkunde Vereniging Swalmen

- | | |
|---------------|--|
| juli/augustus | Vakantie MHVS |
| 19 oktober | Vertoning van diverse films uit het archief van de MHVS in gemeenschapshuis De Robijn, van 20.00 – 22.00 uur (i.s.m. vrouwenbeweging St. Anna Swalmen) |
| oktober | Nacht-van-de-Nachtwandeling (gezamenlijke activiteit) |
| najaar | Open Dag MHVS |
| 26 december | Kerstwandeling (gezamenlijke activiteit) |

Het programma van de HVMS vindt u op de site www.maas-enswalmdal.nl.

En verder... het programma kan nog worden aangepast, afhankelijk van de huidige en dan geldende richtlijnen van de overheid inzake corona (COVID-19). Er staan (onder voorbehoud) enkele kleine excursies op het programma. Nadere publicaties op <http://www.facebook.com/mhvs.Swalmen>, www.mhvs.nl, [Zjwameaktueel.nl](http://www.zjwameaktueel.nl) en [Puiklokaal.nl](http://www.puiklokaal.nl).

Wandelingen Swalmdalguiden: deze activiteit wordt georganiseerd door Staatsbosbeheer en is niet gratis. Voor de wandelingen met de Dorpsguiden in Beesel, zie www.rondleidinginbeesel.nl.

Wandelingen Swalmenguiden: sinds kort is het mogelijk met een Swalmengids een wandeling te maken langs de bezienswaardigheden in het centrum van Swalmen, zie www.swalmenguiden.nl.

Het jaarprogramma van IVN De Steilrand is te vinden op <http://ivn.nl/afdeling/de-steilrand>.

Voor actuele meldingen over deze activiteiten volg onze agenda. Berichtgeving over aanstaande activiteiten wordt ook bekend gemaakt via de digitale nieuwsbrief 'De Kleine Zeumer'. Aanmelding daarvoor kan door een mail te sturen aan twanernst@ziggo.nl.

Wat gebeurde in Swalmen, januari, februari, maart 2022

Johanna Cox-Geraedts, Riky Simons-Julicher

Januari

Op 1 januari 2021 telt Swalmen 8804 inwoners.

Begin deze maand worden onze overburen in Buggenum opgeschrikt door het bericht dat energiebedrijf RWE op bedrijventerrein Zevenellen enorme hoeveelheden huishoudelijk afval wil gaan verwerken tot grondstof voor het maken van waterstof. Men vreest stank- en verkeersoverlast.

In Boukoul mag basisschool St. Theresia de



honderdste leerling feestelijk verwelkomen.

Daarmee hoeven de inwoners van Boukoul voorlopig niet meer te vrezen voor sluiting van deze voor de leefbaarheid belangrijke voorziening. Tevens wordt het nieuwe logo onthuld.

Februari



In Asselt ontstaat onder de inwoners steeds meer protest tegen de geplande komst van een luxe jachthaven met 287 plekken voor grote jachten, inclusief de bijbehorende voorzieningen. Staatsbosbeheer en Natuur- en Milieufederatie vrezen eveneens te grote druk op de natuur in het nabijgelegen Natura 2000 gebied en een plaatsje dat als beschermd dorpsgezicht is aangewezen.

Columnist Sjra Puts haalt in zijn wekelijkse column 'In en oet de sjtad' zeer regelmatig items uit Swalmen aan. Zo is zijn visie te lezen over onder andere de MHVS als vereniging, de natuuropruimacties, het Heier kappelletje.

Iris Selder heeft naast haar huis aan de Margrietstraat 33 in Swalmen niet alleen een minibieb geplaatst maar ook een ruilkast met houdbare levensmiddelen en verzorgingsproducten. Mooi dat mensen met een kleine beurs er gebruik van kunnen maken, hoewel het initiatief voor iedereen is bedoeld.



Vanwege corona nauwelijks carnavalsactiviteiten dit jaar, geen nieuwe prinses, geen motto's, geen bonte avonden en op-

tochten. Wel organiseert jeugdcarnavalsvereniging de Erpelkes op zaterdagmiddag 26 februari een vos-senjacht in het centrum van Swalmen.

Maart

In de al tien jaar leegstaande voormalige brandweerkazerne aan Gevaren hebben vanaf het eind van deze maand de negentig judoka's van judoclub Hei-Sei-Do hun thuisbasis.

Oud-Swalmenaar Bert Heijnen onderhoudt intens mailcontact met Anna uit Kiev over de oorlog in Oekraïne met de bedoeling haar ervaringen tussen hoop en wanhoop straks te bundelen in een boek.

Halfvasten (26 maart) trekt er een Lichtjesoptocht door Swalmen met achttien kleurrijk verlichte wagens en enkele duo's/trio's. De organiserende Hopsjokkers zijn verrast door de grote opkomst van publiek.



Op drie dagen halverwege maart kan er gestemd worden voor een nieuwe gemeenteraad. De volgende Swalmenaren worden raadslid: Ingrid Thomas-

sen (LVR), Jos Tobben, Niek Geraedts en Angela Sanders-Meuter (Demokraten Swalmen), Lonneke Cillekens (VVD).

Nieuwe boombeelden in het wandelpark

Riky Simons-Julicher

Wat een verrassing! Loop je nietsvermoedend op een mooie dag in maart door het wandelpark



achter ons zwembad, blijkt daar een heel stel verse boombeelden te staan. Aan de oude heeft de tand des tijds behoorlijk geknaagd; die hebben na zo'n 15 jaar hun beste tijd wel gehad, zijn zwaar aangetast of zelfs helemaal verdwenen zoals de zeggekorfslak, de snoek en



de karper. Kettingzaagkunstenaar Roel van Wijlick (1972) uit Venlo legt net de laatste hand aan zijn nieuwe karper en snoek. Een interview met hem ter plekke en later telefonisch.

Wie was je opdrachtgever?

De gemeente Roermond. Ze vroegen me in december 2021 al om de beelden in het wandelpark in Swalmen te vervangen. Met John Janssen heb ik toen bekeken op welke plekken ze moesten komen.

Heeft John je toen de bomen aangewezen die je kon gebruiken voor dit project?

Nou, het zijn geen bomen die er al stonden, maar stamstukken tot wel 1500 kilogram. Die heb ik zo'n 50 cm diep in de grond gepoot met behulp van de minigraver. Ze zitten echt moervast met wel 100 kilo ondergronds. Het zijn stammen van inlandse eiken uit de regio Eindhoven, die zijn een stuk bestendiger dan de eerder gebruikte Amerikaanse eiken die hier stonden. Het allerliefst werk ik met ceders, die laten zich het fijnste bewerken met de kettingzaag. Maar dat is een veel duurder houtsoort.

Moesten de nieuwe beelden precies dezelfde onderwerpen hebben? Ik zie een nieuwe eekhoorn naast de oude, een nieuwe kikker naast de oude. De bosbeekjuffer ligt er nog aardig bij; die hoefde kennelijk niet vervangen te worden.

We vonden het wel leuk om de meeste dieren gewoon opnieuw te maken. Ze mogen gerust anders uitzien dan de oude, helemaal hetzelfde lukt toch nooit. Er zijn wel een paar nieuwe: het spechtenpaartje en de havik. We vonden wel dat het allemaal dieren moesten zijn die in het Swalm-dal voorkomen. De bordjes met de namen en wat toelichting worden nieuw gemaakt, maar de teksten daarop blijven hetzelfde.



Hoe lang ben je bezig geweest om al deze beelden te vervangen?

Hoelang ben je bezig geweest om al deze beelden te vervangen?

Toch wel een week of drie. Ik heb in totaal twaalf

nieuwe beelden gemaakt. Aan één dier werk ik gemiddeld acht uur. Met de gemeente is van tevoren de kostprijs afgesproken.

Is het hanteren van de kettingzaag licht, middelzwaar of zwaar lichamelijk werk

En hoe lukt het je om kleine details als ogen of tenen aan te brengen?

Het is best wel zwaar werk. Kettingzaagwerk is heel karakteristiek. Ik werk ook zo min mogelijk met een frees, het moet geen beitel- of gutswerk worden. De beelden worden dus ook iets plomper. Als ik te fijn zou werken met kleine details, dan zou het beeld vandalismegevoelig worden. Voor dierenogen gebruik ik wel een frees.

De zeggekorfslak is wel een behoorlijk groot exemplaar geworden, hoewel dat in het echt maar een piepklein beestje is. Houd je eigenlijk rekening met de onderlinge verhoudingen van de dieren?

Nou nee, ik begin gewoon vanuit mijn gevoel 'uit mijn blote kop' te zagen. Ik maak ook geen schetsen, bekijk hooguit wel eens een plaatje van een minder bekend dier. Ook weet ik van tevoren niet precies hoe de boomstam zich zal gedragen tijdens het werk; misschien zitten er heel zachte of juist harde stukken in. Soms mislukt er wel eens iets, maar dan weet ik het meestal wel weer aan te passen. Iets kleiner kan altijd wel.

Een levensduur van 15 jaar is niet heel erg lang voor zo'n beeld. Op je site is te lezen dat een boombeeld van een eik wel 50 jaar mee kan gaan. Gebruik je technieken om de nieuwe beelden te beschermen en ze zo langer te laten 'leven'?

Tja, boombeelden zijn niet bedoeld voor de eeuwigheid. Doordat deze in vochtige grond staan, zullen ze van onderuit eerder weg kunnen rotten. De nieuwe beelden worden wel ingebeitst met een transparante beits, maar dat is natuurlijk niet zo milieuvriendelijk. Ik ga er wel vanuit dat ze langer meegaan dan de eerste lichting.

Blijven de oude beelden gewoon staan of worden die verwijderd?

Daar zijn we nog niet helemaal uit. Het is natuurlijk ook mooi als ze uiteindelijk helemaal terugvalen aan de natuur.

Op welk van de nieuwe dieren ben je het meest trots? Of welk is je favoriet?

Dat kan ik echt niet zeggen, ze hebben allemaal wel wat, vind ik zelf.

In Swalmen was het erg mooi weer in maart, werk je ook bij 'kaad, naat en sjuverrechtig' weer?

Het was inderdaad een mooie maand om te werken. Kou maakt me niet zoveel uit, maar van natte broeken houd ik niet. Het werk moet wel binnen de afgesproken tijd af hè, als er een opdracht is. Ik kan wel werken in mijn eigen loods, maar ik vind werken op locatie toch prettiger, dan zie ik meteen hoe de zichtlijn is en onder welke hoek het beeld staat.

Roel, je bent iemand die van zijn hobby zijn werk heeft kunnen maken. Sinds 2009 heb je je eigen bedrijf Boom tot Beeld. Kun je daar gemakkelijk van leven? Werk je altijd alleen of heb je ook personeel? Werk je ook voor particulieren die bijvoorbeeld een boom in hun tuin door je zouden willen laten bewerken?

Ja, ik heb genoeg opdrachten om van mijn werk te kunnen leven. Ik doe het voor 99% alleen en vraag soms iemand voor hand- en spandiensten. En mijn vriendin doet de administratie. Ik werk ook voor particulieren. In Swalmen staat een uil in de tuin van John Janssen aan De Klein Hei, een zon in een boom op Heistraat 95 en een uil op hoek Bosstraat/Lanck. Ik moet dan natuurlijk weten welke houtsoort het is en hoe fijn uitgewerkt ze het willen hebben.

En wat is je volgende project?

Voor de gemeente Maasgouw ga ik 11 banken maken, natuurlijk ook met de kettingzaag.

Zo'n bank erbij was in Swalmen ook wel leuk geweest. Misschien komt die nog ooit.

Dank je wel voor al deze info bij de boombeelden in ons wandelpark. Er zullen vast heel veel mensen van gaan genieten.

Dat kan ook in Nationaal Park De Meinweg waar maar liefst 20 houtkunstwerken het verhaal vertellen over de natuur en cultuur van dat gebied.



Onze jongens in Nederlands-Indië, 1946-1950 (2)

Wim Rovers



Wiel Strous

120.000 Nederlandse militairen werden in 1948 uitgezonden naar Indonesië. Hun opdracht was: herstel van Orde en Vrede.

Ruim 2500 sneuvelden, 200 anderen kwamen om door een ongeval of ziekte (of werden als vermist opgegeven).

Een van de uitgezonden Reuverse militairen was Wiel Strous. Hij wilde zijn verhaal doen en dat leidde tot het onderstaande resultaat: een interview door Wim Rovers, Heemkundevereniging 15-11-2017. Met Strous, Willij Adelbert Gerard Marie, geboren 22 mei 1927, overleden 12 oktober 2021.

Hier volgt het 2e deel van het interview waarvan het eerste deel in Biejeingezeumerd 2022-1 is gepubliceerd.

Welke Reuverse jongens reisden mee en/of maakten deel uit van je bataljon.

Bij mijn weten alleen Harrie Heldens van de Pastoor Vranckenlaan. Hij was bij de Huzaren van Boreel (tanks), die in Indië, vanaf Tandjong Priok (haven van Batavia), door zouden varen naar Soerabaja, waar de huzaren gelegerd waren. Tijdens onze bootreis kreeg hij bericht dat hij vrijstelling van dienst had gekregen. De reden hiervan was dat zijn oudste broer, die in Duitsland te werk was gesteld, bij een bombardement omgekomen was. Harrie is met dezelfde boot weer teruggevaren naar Nederland.

Waar werd je gestationeerd. Waaruit bestonden je werkzaamheden.

Tijdens onze opleiding was ons verteld, dat we in Indië ± 6 weken zouden kunnen acclimatiseren. De realiteit was dat we op zaterdag 8 mei 1948 de eerste dienst moesten draaien. Niks acclimatiseren dus! Op een gegeven moment kwam ik in gesprek met een arrestant. Hij vertelde mij dat hij in Nederland als vermist opgegeven was en op de nominatie stond om naar het eiland Onrust gestuurd te worden. Hij had namelijk een z.g. SOA opgelopen en was opgegeven. Van zijn zwarte haar, dat hij vroeger had, was niet veel meer over. Hij vertelde mij dit om mij te waarschuwen en dit ook aan zoveel mogelijk kameraden te vertellen, dat een seks-uitstapje het allemaal niet waard was. Terug in Nederland heb ik later verhalen gelezen, dat de verbanningen naar het eiland Onrust uit de duim gezogen waren. De waarheid zal wel ergens in 't midden liggen. Daar stond ik dus als jongen van nog enkele dagen 20 jaar, 22 mei zou ik 21 worden, en niet zo voorgelicht, zoals dat gelukkig tegenwoordig gaat. Je werd daar gewoon gedropt en je zocht het maar uit. Ging het fout, dan had je pech gehad. Door het werk bij de marechaussee heb ik daarna wel dingen meegemaakt die je ervan weerhielden om rare streken uit te halen. Dikwijls betrof het dan jongens, die een brief ontvangen hadden van hun meisje of verloofde, dat ze het uitmaakte. Als je maanden in de bush-bush gezeten had en alleen maar met patrouillelopen bezig was geweest, zonder verder enig vertier en je kwam met verlof in de stad, dan kon het wel eens fout gaan.

De dienst was nogal verschillend. Ik herinner me dat ik dienst had in de rechtbank waar Japanse oorlogsmisdadigers terechtstonden. Zij waren aan elkaar vastgeketend via kettingen en boeien om de enkels. Soms zag je militaire wagens met deze gasten, die dan ter dood veroordeeld waren, door de stad rijden. Voor het vuurpeloton werd je aangewezenen. Ik heb dit gelukkig nooit hoeven doen.

Soms had je nachtdienst in 'De Munt'. Er werd geld gedrukt, maar de bewaking bestond uit één man. Je kwam zelf niet verder dan een hal zonder ramen en maar één toegangsdeur. Er stond verder alleen maar

een bank. Deze schoof je tegen de deur aan en daar ging je zo goed en zo kwaad als kon op liggen. Iemand die binnen wilde moest je dus eerst van die bank af knikkeren. Gezellig was anders.

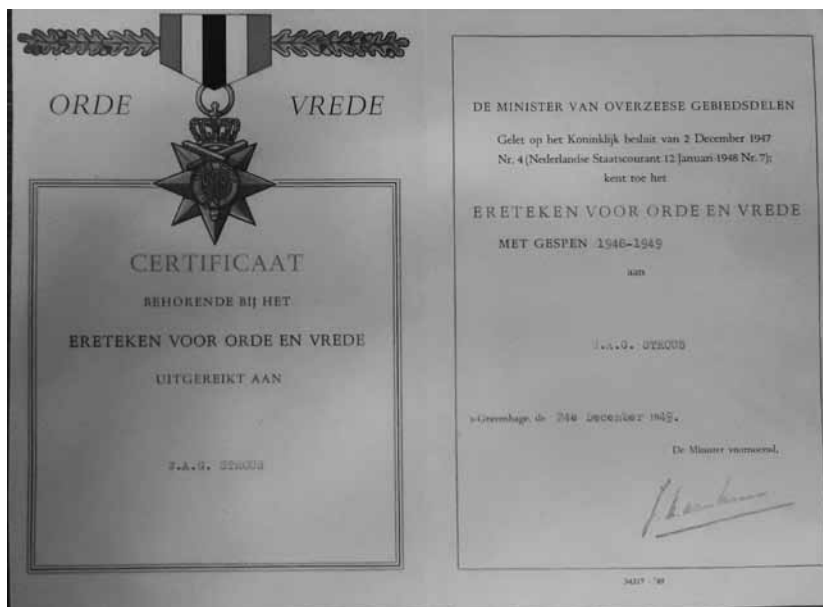
De leukste dienst was 's avonds bij 'Het Koningsplein'. Het park dat daar bij lag was 's avonds 'Dilarang Masoek' (Verboden Toegang) voor militairen. Dit vanwege de hoertjes die er rondliepen. Er lagen mooie gebouwen aan de laan die langs het park liep. Hier kwamen rond middernacht veel chinezen langs in betja's (fietstaxi's). Deze werden door ons gecontroleerd. Klopte er iets niet dan werden ze naar onze collega's, die aan de achterkant van ons verblijf zaten, doorgestuurd. Hier werd 't zaakje dan 'afgehandeld'. Aan de voorkant tegenhouden en aan de achterkant laten gaan. We hielden er soms wat sigaretten aan over. Chinezen wilden altijd alles afkopen. Wie had het over corruptie! Tijdens de 2e politionele actie zou ik later iets dergelijks meemaken. Bij de colonne reed namelijk altijd een breakdown (kraanwagen) achteraan. Soms werd, per ongeluk, een Chinese auto van de weg geduwd en door de breakdown weer op de weg gezet. Er stond altijd iets tegenover.

Als we vrij van dienst waren, werd Batavia natuurlijk verkend. Het mooiste was de z.g. 'Oude Stad'. Hier zag je nog de prachtige gebouwen van vroeger zoals het 'Hotel des Indes' en de bekende soos 'De Harmonie' waar het leven voor de blanken zo goed was. Het liefste gingen wij 's middags rond een uur of vier met de tram naar de oude stad. De tram reed namelijk de hele weg ernaartoe langs een rivier, waar om die tijd de baboe's in gingen mandiën (wassen).

Ook heb ik daar nog mijn vriend Huub van Betteraj bezocht, die al langer in Indië was. Totaal ben ik toen ±1 maand in Batavia geweest, waarna ik met enkele jongens van ons peloton overgeplaatst werd naar 3 MP III in Palembang op Zuid-Sumatra.

Ben je in hachelijke situaties betrokken geraakt tijdens je diensttijd. Wil je daar bijzonderheden over vertellen.

Ik ben diverse malen bij een vuurgevecht betrok-



ken geweest. Wij zijn met 12 man, onder leiding van lt. Toorenaar, later commissaris van de politie Amsterdam, aangewezen om met de 2e politionele actie mee te gaan.

Op zekere dag kregen een collega en ik opdracht om met een patrouille van de landmacht mee te gaan naar een gebied waar sinds 1942 geen blanken meer geweest waren. Dit gebied was een zogenaamde kolonisatie van voor de oorlog. Er zijn toen van het overbevolkte Java mensen overgebracht naar Sumatra. De kampongs hadden een naam volgens het alfabet: kampong A, kampong B enz.

De patrouille zou ± 1 week duren. Wij kregen enkele noodrantsoenen mee, maar te weinig om zeven dagen van te eten. Naast onze normale bewapening kregen wij per man ook 2 handgranaten. De enige manier om deze te dragen was om ze met de handgreep achter de koppel te haken. In het begin liep je als op eieren maar al vlug had je er geen erg meer in dat je die dingen bij je droeg.

Wij werden met een truck tot aan een kali (rivier) gebracht. Er was een brug opgeblazen. Door het water zijn we deze rivier over gestoken. Van hieruit zijn we te voet verder gegaan. Ongeveer vijftig meter voor ons uit liep, links en rechts van de weg, een verkenners. De rest liep, in colonne, ook links en rechts van de weg. Op geregelde tijden werd er van plaats gewisseld. Wij liepen door de kampongs maar wij zagen nauwelijks bewoners. Het leek wel alsof men gewaarschuwd was. Als er gerust werd, dronken wij regelmatig melk van de zogenaamd klappernoot. Deze smaakte heerlijk maar je moest er niet te veel van drinken, want je kreeg er slappe

benen van. 's Avonds werd er een kamp ingericht, dat rondom beveiligd werd met draad waaraan op een speciale manier enkele handgranaten gehangen werden. Mocht iemand tegen de draad lopen, dan viel de granaat eraf en ontplofte uiteraard. Ook werden er zogenaamde schuttersputjes gegraven, waarin om beurten iemand op wacht zat. Uiteraard moesten wij als MP ook meedraaien in het zogenaamde wachtlopen. Het geluid van een tropenacht is steeds het gesjirp van krekels. Je moet uitkijken dat je er niet slaperig van wordt.

Op welke dagen wat gebeurde, weet ik niet meer. Ik herinner me alleen de gebeurtenissen. Zo zagen we op zeker moment op een afstand mensen hard weglopen. Op ons commando bleven ze doorlopen, waarop er door ons gericht geschoten werd. Ik zie nog regelmatig zo'n wit wapperend jasje voor me. Of ik iemand geraakt heb weet ik niet. We zijn ook niet gaan kijken of er iemand geraakt was.

De omgeving van de kampongs was vrij vlak. Op enige afstand was het heuvelachtig. Zo liep de weg ook recht op zo'n heuvel af. Er werd gezegd, dat er een mitrailleursnest zat. Wij zijn gestopt en er werd hulp opgeroepen van de luchtmacht. Enige tijd later kwam er een B25 aangevlogen, die de heuvel bombardeerde en beschoot. Toen we weer verder trokken, hebben we nergens last van gehad.

Als het mogelijk was, lieten we bewoners voor ons nasi maken, uiteraard tegen betaling. Dat waren ook onder andere de dingen waar wij op moesten toezien. Van tevoren was wel duidelijk dat we aan de noodrantsoenen niet genoeg hadden. Op een avond kookte een moeder met haar dochter voor ons. Wij dachten lekkere nasi te eten, maar deze was zo heet dat er weinig van terecht kwam, ondanks het feit, dat we toch wat gewend waren. Maar ja, jammer dan.

De dagen gingen wel snel voorbij. Wij waren op de weg terug toen wij voor de laatste keer rust hielden. Ik had vóór deze pauze op de derde plaats van achteren gelopen. Toen we verder gingen, werd er weer van plaats gewisseld. We waren bijna aan de kali toen wij plotseling vuur kregen. Hierbij werd de jongen, die op derde plaats van achteren liep, dodelijk geraakt. Meteen werd er gereageerd met mortiervuur. Er liep ook een varken rond, dat doorzeefd werd met kogels. Dat klinkt vreemd, maar jouw maat, waar je soms al jaren lief en leed mee

gedeeld hebt, wordt voor jouw ogen doodgeschoten! Ik denk ook, dat je dit alleen kunt begrijpen, als je het zelf meemaakt. Voor mij was het pas een bekende van een paar dagen, ik ken niet eens zijn naam, maar toch. Wij hebben allemaal geluk gehad, want ze moeten met de ogen dicht geschoten hebben, anders waren er wel meer jongens geraakt. Een en ander maakte wel zo'n diepe indruk, dat ik me van de rest weinig kan herinneren.

Wanneer kwam je terug naar Nederland. Met welke boot en met welke Reuverse jongens.

Met het Amerikaanse troepenschip 'General Hersey', ± 1100 man. Deze boot heeft direct na de oorlog op een reis ± 2400 Amerikaanse militairen, onderverdeeld in groepen betreffende slapen, eten enz., teruggebracht naar Amerika. Hier zaten geen andere jongens uit Reuver op.

Heb je een ereteken voor orde en vrede ontvangen via de gemeente Beesel. Heb je andere onderscheidingen ontvangen.

Ik heb het 'ereteken voor orde en vrede' met gespen 1948-1949 ontvangen. Oorkonde Nationaal Indiëmonument 1945-1962. Geen andere onderscheidingen.

Hoe zijn jullie na thuiskomst in Nederland opgevangen door de overheid.

Er was weinig tot geen opvang. Je kreeg 'n bepaald bedrag uitgekeerd. Tevens kreeg je een maand vrij reizen met de trein. Verder kon je alles zelf uitzoeken. Vier dagen na mijn thuiskomst werd ik, tijdens het stappen met vrienden, al voor moordenaar uitgescholden. Want je moest wel in uniform blijven lopen tot je gedemobiliseerd werd. Van de belofte, dat iedereen voor 'n studiebeurs in aanmerking zou komen, kwam niet veel terecht. Ik ken slechts één persoon die 800 gulden heeft gekregen.

Maaibeleid van wegbermen en beekkanten onder de aandacht

Vogelwerkgroep Tösse Bös en Maas, clubhuis in oude stationsgebouw in Belfeld.

Het jaarlijks terugkerende maaien van bermen en beekkanten in het broedseizoen van vogels is een bron van ergernis voor vogel- en natuurbeheerders die onze natuur een warm hart toe dragen. Soms is het achterwege laten om veiligheidsredenen niet mogelijk, daar hebben wij alle begrip voor. Ook is men niet altijd goed genoeg van de plaatselijke situatie op de hoogte of speelt bedrijfsefficiëntie een doorslaggevende rol. Temeer daar maaien steeds meer plaatsvindt door gespecialiseerde infrabeheer- en onderhoudsb企业n, die daarvoor worden ingehuurd door gemeenten en waterschappen.

Wij melden het maaien in het broedseizoen consequent bij de gemeenten en Waterschap Limburg (WL) in onze beheerregio en sinds enkele jaren werpt dit zijn vruchten af. Zo verplaatsen de gemeenten Beesel en Venlo het jaarlijkse bermmaaien waar mogelijk naar een periode ná half augustus. Sinds kort zijn wij ook in gesprek met het Waterschap en de firma 'De Jong en Zuurmond', een van de uitvoerders van het maaibeleid bij het Waterschap Limburg. Deze gesprekken vinden veelal plaats in het clubhuis van de Vogelwacht Tösse Bös en Maas in Belfeld.

Bij het laatste gesprek was ook Vogelwacht Limburg aanwezig, zij gaan immers over de

belangen van álle vogelwerkgroepen in onze provincie. Hierbij is afgesproken dat we een vier jaar durende pilot gaan uitvoeren aan de oostkant van de A73 in de dorpen Belfeld, Reuver en Beesel. In die periode zullen we samen met 'De Jong en Zuurmond' het jaarlijkse maaibestek invullen. Wij hebben de ogen en kennis van de regio en daar kan het Waterschap gratis gebruik van maken. Dit is een win/win situatie voor het Waterschap én het natuurbeheer waar de vogelwerkgroep Tösse Bös en Maas zich sterk voor maakt. Deze vogelwerkgroep heeft hiervoor een aparte werkgroep binnen de vereniging in het leven geroepen. We kunnen dan samen per beek bekijken waar het mogelijk is de betreffende slootkant later te maaien, zonder dat dit ten koste gaat van de veiligheid. Het Waterschap Limburg wil deze aanpak samen met andere vogelwerkgroepen uitrollen naar de overige gebieden in Limburg, mits er lokale ondersteuning is. Om die reden is Vogelwacht Limburg er al in een vroeg stadium bij betrokken.

Een mooi voorbeeld bestaat al in de regio Echt, Susteren, Montfort en Linne. Daar is de werkgroep A73 zuid al 4 jaar bezig om met het Waterschap Limburg en de afdeling groen van de gemeente Echt/Susteren de kwaliteit van bermen en oevers te verbeteren. De mensen van de werkgroep kennen het gebied van haver tot gort en zien waar zich een probleem voordoet. Te vroeg maaien kan niet in verband met broedende vogels. Te vroeg koeien en paarden laten grazen gaat ten koste van de veldbloemen wat weer ten koste gaat van de aantallen bijen, vlinders en andere nuttige insecten. Dat is in de regio Echt/Susteren besproken met de gemeente, het waterschap en de werkgroep. Het vee graast nu van juli tot september, de bermen worden in blokken gemaaid en de kwaliteit van de bermen wordt waar nodig opgehoogd. Dit is een mooi voorbeeld hoe verantwoordelijke instanties zoals Waterschap Limburg, gemeenten en lokale vogelwerkgroepen kunnen samenwerken en zo de natuur beter op peil kunnen houden.

Info: www.tossebosenmaas.nl

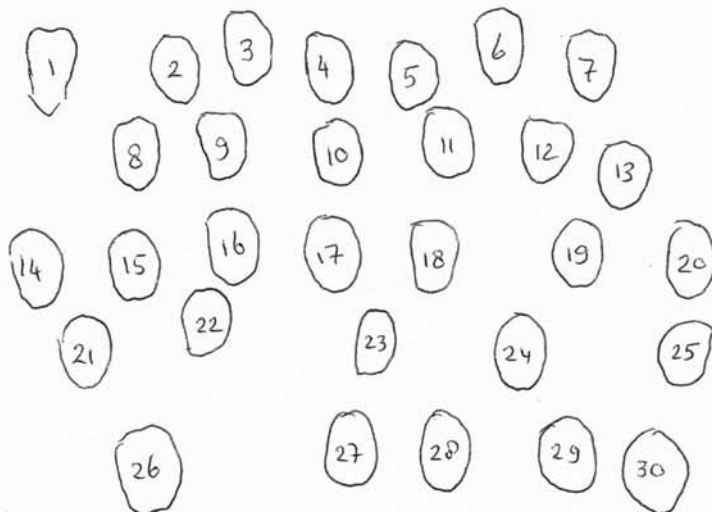


Uit de oude doos



De klassenfoto uit 1947-1948, met Juf Christians laat ons haar kleuterklas zien. De foto is afkomstig van Jo Hendrixx, zoon van L. Hendrixx. Destijds eigenaar van een Stoomdakpannenfabriek gelegen aan de Stationsstraat van Swalmen. Jo Hendrixx had in later jaren het bedrijf Robbelien, vakhandel in hobbymaterialen in de breedste zin van het woord, gelegen aan de Reubenberg.

Jo Hendrixx is nummer 6. Helpt u ons aan de namen van de andere kinderen?



Midden-Limburgs Volkstoneel 1950 – 1963 (2)

Samenstelling: Els Janssen-van Avesaath

Deel 2 over het Midden-Limburgs Volkstoneel

10 jaar Midden-Limburgs Volkstoneel

“Ons 10-jarig bestaan dat op 10 augustus 1960 valt, zal gevierd moeten worden maar hoe? De vraag is moeten wij dit 2de lustrum naar buiten uit vieren of in ons eigen kringetje”, aldus voorzitter Harry op den Camp. Vanwege de hoge kosten besloot men geen receptie te houden, financieel was dit niet haalbaar. Alternatieve voorstellen van de leden waren onder andere: ‘n gemengde voetbalwedstrijd? Samen een dagje uit? Een lekker dineetje? Dit laatste idee vond bij de heren weinig bijval omdat enkele dames het dineetje zelf wilden verzorgen. Het bestuur stelde voor om een opera te bezoeken of om Toine van Bergen een serie lezingen te laten geven. Uiteindelijk werd besloten om na de oktoberuitvoering van dat jaar een Amerikaanse fuif te houden. Het 10-jarig bestaan werd dus pas in de winterperiode gevierd.

Het notulenboek eindigt met het jaarverslag van 1960. Harry op den Camp opent de vergadering met de woorden: *“Geachte vergadering. Weer ligt een jaar achter ons dat rijk was aan activiteiten, nuttige en aangename avonden. Een jaar, dat weer evenals andere*

jaren, een goed verenigingsjaar genoemd mag worden. Niet alleen wat onze uitvoeringen betreft maar ook wat de groei van ons ledental betreft. Daarbij komt nog de groei van ons prestige en het vermeerderen van onze kennis van de edele toneelkunst.”

Agendapunten waren:

Vaststelling van het bestuur:

Waarnemend voorzitter Harry op den Camp, secretaresse Nelly Beurskens-van Avesaath, penningmeester Chr. Hendriks en archivaressse Fini op den Camp-Wijnands. Het ledental werd uitgebreid met 4 aspiranten: Truus Janssen, Truus van Avesaath, Rini Smeets en May Berben.

Uitvoeringen:

Op 27 maart de uitvoering van ‘Drijfzand’ in de harmoniezaal. Ook voor de leden van de K.A.B. Tijdens de laatste uitvoering hadden de vier aspirantleden laten zien dat ze talentvolle krachten waren.

Vergaderingen:

In 1960 werden twee bestuursvergaderingen en een ledenvergadering gehouden, en de jaarvergadering van 1959.

Donateurskaarten:

De opbrengst dat jaar was f 308,30. Door het geringe aantal leden was het niet mogelijk de gehele gemeente Swalmen te bestrijken. Wel een woord van dank aan de leden van de K.A.B. die meegeholpen hadden.

Anjeractie:

De vereniging nam ook dit jaar weer met succes deel aan de Anjeractie, die ditmaal bestond uit de verkoop van loten. Zij kregen de buurtschap Wieler toegevoegd.

Contactavonden:

Dat jaar werden er twee drukbezochte contactavonden



V.l.n.r.: Sijr Ramakers, Truus Wolters, Harry op den Camp, Nelly van Avesaath, Leo Chermin, Mia Wouters (?), Mia Mooren, Chrit Wolters en Piet Giebelen

den gehouden over algemene onderwerpen. De eerste avond werd verzorgd door Ferd Chermin over het inlezen van de toneelspeler in het spel, en door Harry van Avesaath over moderne muziek. De tweede avond waren het Nelly Beurskens-van Avesaath en Fini Wijnands die lezingen verzorgden over respectievelijk 'Onze Nederlandse taal' en 'Het leven en streven van de Nederlandse schilder Vincent van Gogh'.

Huwelijken:

Niet minder dan vijf bruiloften vonden er dat jaar plaats binnen de vereniging: Harry Beurskens - Nelly van Avesaath, Leo Chermin - Riet Heijnen, Theo Evers - Riet Sieben, Harry van Avesaath - Nelly Jole en Harry Op den Camp - Fini Wijnands. De bruidsparen kregen als geschenk een fotoalbum aangeboden.

Geestelijke adviseur:

De nieuwe geestelijk adviseur werd kapelaan Jan Boonen. Het bestuur wenste hem een prettige en nuttige tijd in de vereniging.

Het slotwoord van de voorzitter aan het einde van de vergadering:

"Tot slot een dankwoord aan allen die op welke wijze

dan ook een bijdrage hebben geleverd aan de groei en bloei van ons Midden-Limburgs Volkstoneel. Bijzonder danken wij de heer en mevrouw Tellers voor de uitstekende zorgen en zeker niet in het minst voor hun belangeloze opofferingen aan ons bewezen. Wij hopen ook dat deze verstandhouding tussen Groenewoud en onze vereniging bestendig moge blijven. Moge onder Gods rijkste zege onze vereniging weer een goed jaar tegemoet gaan, een jaar, waarin wij weer mee mogen werken aan de culturele belangen en ontspanning van de Swalmer Gemeenschap."

De laatste notulen waren van de ledenvergadering op 24 januari 1961. Daarna waren er geen aantekeningen meer over de vereniging.

Op 5 november 1963 ontving het bestuur een brandbrief van Harry op den Camp.

Geacht bestuur,

"Om verschillende redenen ben ik van plan mij, op de algemene ledenvergadering a.s. donderdag 14 november, als waarnemend voorzitter en als lid te bedanken van het Midden-Limburgs Volkstoneel. Naar ik heb begrepen, op de bestuursvergadering welke wij gehouden hebben 4 november j.l., staat dit bedanken gelijk aan het totaal opheffen van deze toneelclub. Het geval wil, dat op de komende verga-



INTERIEUR VAN DE TEGENWOORDIGE VEREENIGINGSZAAL.

dering het gehele bestuur zich wil bedanken. Helaas ook niet zonder reden. Op dinsdag 12 november 's avonds 8 uur zal er ten huize van Ferd Chermin, Slabberskamp 19, nog een bestuursvergadering gehouden worden, waarop wij dringend en graag twee bestuursleden van de K.A.B., die onze vereniging kennen, zouden willen welkom heten. Met deze 2 leden zullen wij dan de stand van zaken kunnen bespreken en ook kunnen uitleggen wat al zo de redenen van bedanken zijn. Mijn mening is dat U zich moet voorbereiden op een liquidatie van de club en op overname van de bezittingen. Op de ledenvergadering op 14 november zouden wij dan ook graag die afgevaardigden van Uw bestuur zien, die ook op onze bestuursvergadering aanwezig zullen zijn. Dit ter vergemakkelijking van de eventuele afwikkeling van het een en ander. In deze rekent het bestuur van het Midden-Limburgs Volkstoneel op U. Met vriendelijke groeten", aldus Harry op den Camp.

In het jaarverslag over 1963 van de K.A.B. werd vermeld: "De Toneelclub Midden-Limburgs Volkstoneel is op 14 november 1963 definitief opgeheven". Dit tot grote spijt van het K.A.B bestuur van de afdeling Swalmen. 'Im Weissen Rössl' was de laatste uitvoering.

Gedurende al die jaren speelden veel Swalmenaren een rol bij het Midden-Limburgs Volkstoneel. Voor zover bekend zijn onderstaande personen actief betrokken geweest bij het toneel.

Harry van Avesaath	Lei Chermin	André Jentjens	Riet Sieben
Nelly van Avesaath	Harry Delissen	Nelly Jole	Rini Smeets
Truus van Avesaath	Frans Derks	Johanna Langen	Piet Tegels
Leny Alers	Riek Doensen	Mia Mooren	Jan Thijssen
May Berben	Jan Duin	Harry Naus	Mia Vintcent
Jan Beurskens	Frits Gerelings	Harry op den Camp	P. Vriessen
Martien Beurskens	Piet Giebelen	Bert op de Ven	Thies Wanten
Toos Bombeek	Jos Hendriks	Piet Piepers	Cor Wijnands
L. Bovendeerd	Chris Hendriks	Piet Pluymen	Fini Wijnands
Mia Bovendeerd	R. v.d. Heuvel	Jac Ramakers	Henny Wijnands
Sjra Bovendeerd	Tiny de Hilster	Sjir Ramakers	H. Wijnands
Cor v.d. Broek	Karel Jacobs	Truus Ramakers	Mia Wouters
Frits Clerx	Truus Janssen	W. Ramakers	Truus Wolters
Ferd Chermin	Wiel Janssen	Riet Schoenmakers	Chrit Wolters

Grimeur was de heer J. Stakenborg.

Bronvermelding: Archief Midden-Limburgs Volkstoneel en K.A.B. afdeling Swalmen, Notulen Midden-Limburgs Volkstoneel van 7 januari 1958 tot 1960,

Archief MHVS: De Swalmbode, Officiële gids van de Feesten en Toernooi voor mannenkoren en Harnomieën, Fotoarchief Chermin-Heijnen: met dank aan mevrouw Riet Chermin-Heijnen.

„Midden-Limburgs Volkstoneel Swalmen“

Toneeluitvoering

op Zondag 8 April, Beloken Pasen, in de Harmoniezaal

Opgevoerd zal worden het BLIJSPEL in drie bedrijven:

» IN HET WITTE PAARD «

JOSEFA VOGELHUBER	waardin van „Het Witte Paard“	Nelly v. Avesaath
LEO BRANDMEYER	oberkellner	P. Thegels
WILHELM GIESECKE	fabrikant	H. Op de Camp
OTTILIE	zijn dochter	Truus Ramakers
CHARLOTTE	zijn zuster	Henny Wijnands
WALTER HINZELMANN		Ch. Brouns
KLAARTJE	zijn dochter	Mia Bovendeerd
Mr. OTTO SIEDLER	advocaat	F. Chermin
ARTHUR SÜLZHEIMER		P. Giebelen
BACH	bedelaar	M. Wanten
RESI	zijn dochter	Truus Vriessen
KRACHER	boswachter	P. Vriessen
KÄTHER	brievenbestelster	Fientje Wijnands
MITZI	serveerster	Riet Sieben
PICCOLO		H. Delissen

REGIE: CHAREL BROUN.

Aanvang half acht. Pauze na het 2de bedrijf.

Donateurskaarten van f 1.- geven vrije toegang voor een persoon, van f 2.- voor twee personen. De entrée voor anderen f 1.- per persoon.

Reserveren van plaatsen aan de zaal op de dag der uitvoering 's morgens van 11 tot 12 uur à 25 cent per plaats.

Het Belfelds veerhuis en zijn bewoners

Wim van Diepen

Mensen die aan een rivier wonen, hebben bijna altijd de behoefte om te gaan kijken wat er aan de overkant te beleven is. In vrijwel alle dorpen langs de Limburgse Maas kon men honderden jaren geleden dan ook al oversteken met een bootje dat eigendom was van een van de dorpsbewoners. Dat waren dus in feite de eerste veerlui. Daarover is in de meeste gevallen niet zo veel bekend, omdat het nergens is opgeschreven.



In de 'Courrier de la Meuse' van 25 november 1871 vinden we een bericht over de verpachting van de rijksweren op de Maas, waaronder een nieuw op te richten 'klein veer' te Belfeld. In eerste instantie meldde niemand zich hiervoor, maar enige tijd later blijkt er toch een voetveer te zijn. De broers Theodorus (1836-1887) en Jacobus Rijvers (1841-1893) hebben met een roeiboot een veerdienst voor mensen die vanaf de Maasstraat naar de overkant willen. Die komen dan in Oijen terecht, een buurtschap op de grens van Kessel en Baarlo. In december 1881 vraagt Theodorus (hij noemt zich 'tapper') om vergunning voor het voortzetten van zijn café per 1 mei 1882. Dat is kennelijk de datum waarop men voor het eerst een vergunning van de gemeente nodig heeft. Hij vermeldt dat hij tevoren al dat café had. Als bewijs hiervan stuurt hij een belastingaanslagbiljet mee. Ook vermeldt hij dat de herberg is gevestigd in de voorkamer rechts van het door hem bewoonde huis.

Theodorus woonde samen met zijn vrouw Margaretha Heggens (1840-1891) in het huis aan het veer te Belfeld. Zijn broer Jacobus woonde bij hun in. De familie verdiende geld met landbouw, visserij, het café en de veerdienst. Na het overlijden van Theodorus is zijn broer Jacobus getrouwd met Margaretha. Beide huwelijken bleven kinderloos.

De gebroeders Rijvers waren kinderen van Jan Rijvers en Helena Houzer. Uit dat huwelijk werden vijf kinderen geboren, waarvan de jongste, Anna Catharina, trouwde met Johannes Colberts. Zij begon met hem het café op de hoek van de Stationsstraat/Julianastraat en haar zoon Willem legde in 1898 de grondslag voor het onlangs gesloten 'Juliana' (zie Biejeingezeumerd 2021-2).

Op 16 februari 1893 verkochten de erven Jacobus Rijvers-Heggens het huis aan de Maasstraat met de hele inboedel inclusief landbouwgereedschappen en vismaterialen.

Huis, stal, schuur en tuin gingen naar Johannes Tulkens uit Tegelen. De koopprijs was 1200 gulden. Tulkens leende het benodigde geld van 'de Kerk' in Roosteren.

Johannes Tulkens (1838-1915) was geboren in Hunsel. Hij trouwde in 1869 te Venlo met Maria Janssen (1837-1910). Zij kregen samen vier kinderen, waarvan er twee al heel jong overleden. Op dat moment woonde het gezin nog in Tegelen. Nadat ze naar Belfeld waren verhuisd, stierf in 1898 hun zoon Hendrik; die was op dat moment pas 22 jaar. Alleen dochter Anna, geboren op 22-10-1880, was nu nog over om eventueel de zaak over te nemen en voor haar ouders te zorgen als dat nodig mocht zijn.

Zij hielp in elk geval mee bij alle activiteiten waarmee het gezin de kost verdiende. En dat waren dus net als bij hun voorgangers de veerdienst, de herberg, de visserij en ook nog wat agrarische bezigheden.

Op zondag 17 augustus 1902 was er een groot feest in de versierde tuin van Tulkens met muziek van harmonie Voorwaarts uit Tegelen.

Op 1 januari 1907 maakte de familie kennis met de

manier waarop in die tijd de regels werden gehandhaafd. Ze kregen een proces-verbaal van veldwachter Emans omdat er 20 minuten na sluitingstijd nog 5 gasten aanwezig waren. Dat het Nieuwjaarsdag was, maakte kennelijk niets uit. Het vonnis luidde: voor elke gast 50 cent boete of een dag hechtenis en voor de caféhouder 1 gulden boete of 1 dag in het gevang.

Met het veer kon vooral geld verdiend worden tijdens de Odiliavieringen aan de overkant van de Maas. Dan staken heel wat Belfeldenaren over om ter bedevaart te gaan. Ze woonden in de kerk van Baarlo de Mis bij, lieten vervolgens hun ogen zegenen en waarschijnlijk gebruikten velen daarna nog wel het een en ander in een van omliggende herbergen. Overigens trokken ook de activiteiten rond het Leonardusfeest in Belfeld de nodige bezoekers van de overkant van de Maas. En ook in dit geval maakten velen gebruik van het Belfeldse voetveer. De heilige Leonardus werd te hulp geroepen door mensen die last hadden van koorts, jicht of lamheid.

Of iedereen op de terugweg nog helemaal nuchter was, valt te betwijfelen. Zo meldt de N.V.Crt bijvoorbeeld in september 1909 dat Tulkens een koopman uit Maastricht had weten te redden die 'ten gevolge ener duizeling' overboord was geslagen. Dat was binnen enkele jaren al de vierde persoon die aan onze moedige veerman zijn redding te danken had. Het café heette in die tijd 'het Veerhuis' en werd



niet alleen bezocht door mensen uit het dorp, maar ook door de schippers die op de Maas voorbijkwamen. Anna was in de bloei van haar leven en hielp mee in de herberg. Al spoedig was er een schipper die het erg goed met Anna kon vinden. Zijn naam was Willem van Hooren.

Hij was geboren in Lith, als zoon van Martinus van Hooren (1838-1908) en Johanna van Zoest (1844-1886). Voor Martinus was dit het tweede huwelijk. Eerder, op 3 mei 1870, was hij in Venlo getrouwd met Caroline Hueren. Hun eerste kind werd maar 17 dagen oud en kort daarna stierf ook Caroline. Zij was toen pas 31 jaar.

In 1874 trouwde Martinus opnieuw, nu met de schippersdochter Johanna van Zoest uit Lith. Hun huwelijk duurde 12 jaar en in die tijd kregen ze tien kinderen, waarvan er zes stierven voordat ze een jaar oud waren. Bij de geboorte van het tiende kind is Johanna aan boord van hun schip in de buurt van Wijk en Aalburg overleden. Dat was op 22-10-1886. Zij was toen 42 jaar; haar man bleef met vijf kinderen achter.

Kort daarna voer Martinus met vijf heel jonge kinderen aan boord naar Venlo. Daar stierf het laatst geboren kind, Johanna Maria. Zij was op dat moment net 1 maand oud. Willem werd geboren op 10 maart 1879 in Lith. Op dat moment waren er al twee kinderen in het gezin, Carolina uit 1875 en Antonius uit 1877. In 1882 werd ook nog zijn zus Anna Maria geboren. Willem heeft als kind van 7 jaar gezien hoe de kist met zijn moeder via een schuin opgestelde plank uit het ruim van het schip werd getakeld. Dat moet een enorm traumatische ervaring zijn geweest. Hij sprak er wel eens over met goede bekenden en steeds als hij langs Lith

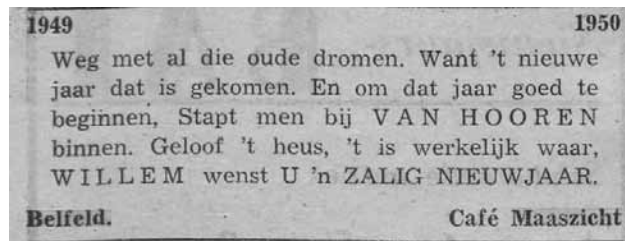
voer werd hij heel stil en dan zei hij altijd, ook vele jaren later nog: 'Mijn moeder was een martelares en hier is zij begraven'. Als kind heeft Willem zijn jeugd doorgebracht op een boerderij in Velden. Hij had het daar niet gemakkelijk en toen hij wat ouder was ging hij weer mee op het schip van zijn vader. Als dienstplichtig soldaat kwam hij terecht bij de Marine en vervolgens voer hij met een eigen schip door heel Nederland (sleepboten Generaal van der Tann en Winterzorg, vrachtschepen Modeste, Geertruida, Kans op Sjans, Petrus). In de herberg van Tulkens leerde

hij Anna kennen en op 3 mei 1905 zijn ze in Belfeld getrouwd.

Willem van Hooren (1879-1962) en Anna Tulkens (1880-1958) hadden samen meer geluk dan hun ouders. Hun huwelijk duurde ruim 50 jaar, ze kregen zeven kinderen en geen van die kinderen is

vroegtijdig overleden. Geleidelijk namen Anna en Willem de taken van de ouders Tulkens over. Op 6 maart 1913 staat de cafévergunning op naam van Willem van Hooren. Het veer (een roeiboot) bleef tot omstreeks 1955 in gebruik en kon, indien nodig, worden geroeid door elk gezinslid; ook door zijn vrouw en de dochters. Aan de Belfeldse kant kon men zich opgeven in het café, aan de overkant hing een enorme bel waarmee men zich kon melden voor een overtocht.

Willem bleef nog jarenlang schipper, op diverse soorten schepen. Hij voer vooral op de Nederlandse binnenwateren. Als hij niet thuis was, verzorgde de rest van de familie het café en de veerdienst. Aanvankelijk kwam het ook nog voor, dat bij de herberg jonge varkens ('scheutelingen') werden verkocht. Verder was de familie jarenlang actief als visser. Daarbij gebruikten ze lange tijd een zogenaamde schokker, maar ook het vissen met een roeiboot en kleinere visspullen (netten, fuiken en repen) beheerste Willem uitstekend. Hij bood dan ook tot op hoge leeftijd paling en witvis uit de Maas te koop aan. De Belfeldse Hengilvereniging 'De Edelkarper' had café van Hooren als clublokaal en in het café kon je zelfs hengelspullen kopen. Het kleinere materiaal zat in een grote lade onder het buffet. Verder had hij een agentschap voor 'Het Rotterdams Nieuwsblad', een krant die bij veel schippers erg populair was.



driet te verwerken door het vroegtijdige overlijden van zijn moeder. Toch slaagde hij erin van het leven te genieten. In Belfeld en bij de Maasschippers werd hij niet alleen een bekend persoon, maar ook wist iedereen van zijn vele spotternijen en kwinkslagen. Ook burgemeesters, politieagenten en geestelijken ontkwamen niet aan zijn grappen. Tijdens zijn leven in het Belfeldse Veerhuis kreeg Willem nog te maken met drie grote tegenslagen. In 1926 is zijn schokker 'Pieter' gezonken op de Maas. Gelukkig waren daarbij geen persoonlijke ongelukken te betreuren. Willem bleef met andere materialen wel door vissen. Het heeft daarna overigens tot 1932 geduurd alvorens het wrak door Rijkswaterstaat kon worden gelicht en opgeruimd. Ook zijn drijvende winkel moest het ontgelden. Begin 1936 werd de parlevinker leeggeroofd en vervolgens liet men het bootje brandend de Maas afdrijven. De daders werden spoedig gepakt. Het waren leden van de beruchte 'bende van de Witte van Wanssum'. De Witte zelf woonde in die tijd aan de Rijksweg Noord in Belfeld in een van de woningen die tijdens het aanleggen van de stuw (1924-1928) daar waren gebouwd voor Rijkswaterstaat. Hij was daar de buurman van Johannes Wolters. De gestolen spullen waren verborgen op een afgesloten gezamenlijke vliering langs de schoorsteen van het huis. Je kon er alleen bijkomen door op de aanbouw van de woning te klimmen en dan een paar pannen te verwijderen. Wolters kreeg wel eens wat toegestopt van de gestolen spullen en hij vertelde daar ook over aan politieagent Fila. Uiteindelijk moest Wolters als getuige optreden voor de rechtbank; hij was bang voor zijn buurman en durfde er niet teveel meer over te zeggen, met het gevolg dat hijzelf ook nog enige tijd werd vastgezet. Toen de zonen van de Witte van Wanssum samen met enkele andere misdadigers korte tijd later de Pastoor van Geysteren vermoordden, verdween het hele gezelschap voor

1949 1950
 Weg met al die oude dromen. Want 't nieuwe jaar dat is gekomen. En om dat jaar goed te beginnen, Stapt men bij VAN HOOREN binnen. Geloof 't heus, 't is werkelijk waar, WILLEM wenst U 'n ZALIG NIEUWJAAR.
 Belfeld. Café Maaszicht

Willem was ook actief in het dorp. Hij was lid van de toneelclub, zat jarenlang in de gemeenteraad en kocht links en rechts grond aan. Toen in 1924 begonnen werd met de bouw van de stuw heeft hij daar goed aan verdiend door gronden te verkopen aan Rijkswaterstaat. Ook besepte hij vroegtijdig dat je geld kon verdienen door met een bootje (de Uiver) levensmiddelen te verkopen aan passerende schippers. Dat gebeurde later door zoon Jan en vervolgens door kleinzoon Wim. Uiteindelijk bleef het bootje 'Time is money' als allerlaatste parlevinker van Nederland in de vaart tot 30 april 2008.

Willem kreeg dus als klein kind al een enorm ver-

lange tijd in de gevangenis. De familie Van Hooren wist de vernielde parlevinker weer te achterhalen en op te knappen zodat ze de vele passerende schippers weer van dienst konden zijn.

Eind 1944 werd het 'Veerhuis' door de Duitsers helemaal opgeblazen. Direct na de oorlog vond Willem met zijn gezin onderdak in herberg 'De Krekelsberg' aan de Rijksweg Zuid in Belfeld. Op 10 september 1949 was het nieuw gebouwde café aan de Maas in Belfeld gereed en meldde Willem triomfantelijk in de krant: "Heden, zaterdag om 7 uur, heropening van het van ouds bekende café Wullem van Hooren aan de Maas in Belfeld". Later werd de zaak overgenomen door dochter Truus Stevens-van Hooren. De naam werd veranderd in café Maaszicht, ook al omdat het veer in de vijftiger jaren werd opgehe-

ven. In 2008 is Truus overleden en was er helaas niemand te vinden om de historische herberg voort te zetten. De nieuwe eigenaar heeft het pand in 2020 gesloopt en een enorm grote moderne woning gebouwd op de plek waar eens het oude veerhuis van Belfeld stond.

N.B. Wie nog meer over dit onderwerp wil lezen kan hiervoor het prachtige boek 'Time is money' van Jan Peeters en Wim van Hooren raadplegen.

Reageren? 077-4751987 of wimvandiepen@home.nl

Bronnen: Delpher, Gemeentearchief Venlo, Open Archieven, kadastrale gegevens via Arno Wilmsen. Informatie van Wim Hoezen en Jan Peeters, Annie Ernst-Jacobs, Twan Ernst en Bart Leurs.

Een update van het AEZEL-project

Google Analytics

Sinds medio februari wordt het gebruik van AEZEL gemonitord via Google Analytics. We kunnen nu dus min of meer jaarcijfers produceren. In 2021 hebben 11.713 unieke gebruikers in AEZEL 1.035.492 pagina's geraadpleegd in gemiddeld ruim 21 minuten per sessie. Daarvan zijn 3700 terugkerende gebruikers. Die gebruikers komen vooral uit Nederland, maar ook België. Het thema 'Minuut-plans' is het populairst, gevolgd door 'Zoeken naar personen'. Daarbij dient opgemerkt dat

nog veel mensen zoeken via 'Alle Limburgers'. In de helft van de gevallen zoekt men rechtstreeks via onze URL, een kwart komt via zoekmachines en de rest via een link of social media bij AEZEL terecht. Het overgrote deel zoekt via een desktop en een klein deel via een tablet of GSM.

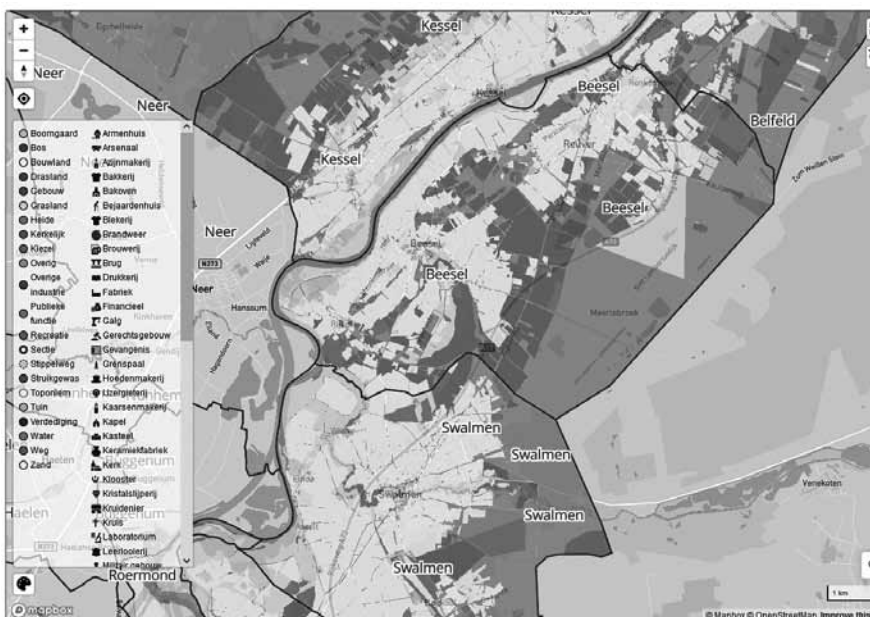
Website

De AEZEL-website is vernieuwd naar versie 1.16.2. Naast het oplossen van enkele bugs zijn er weer een aantal uitbreidingen van bestaande thema's en nieuwe functionaliteiten.

Uitbreidingen:

Het aantal voormalige kadastrale gemeenten dat zichtbaar is in AEZEL onder Geografie is uitgebreid met Beek, Spaubeek, Baaxem en Heel- en Panheel.

Bij 'Personen' is het nu dankzij de NGV-ZL mogelijk de Registres Civiques (Franse voorloper van het bevolkingsregister uit 1796) te raadplegen. Deze zijn nog niet compleet en worden verder aangevuld. Ook oude voorlopers van het bevolkingsregister uit de huidige gemeente Horst zijn toegevoegd.



Er zijn twee verhalen toegevoegd. (U wordt uitgenodigd ook verhalen te plaatsen! Zie onder ontdekken/erfgoed/verhalen)

De scans van de kerkregisters uit Alle Limburgers zijn nu ook zichtbaar in AEZEL, waarmee het offline zetten van Alle Limburgers nadert.

De begraafplaats in Panningen is toegevoegd. Hier is niet het begraafregister de basis zoals in Roermond, maar de grafschriften. Wie volgt? Begraafplaats Panningen Zoeken op adres en postcode.

Functionaliteiten:

Er is nu een correctiemodule waarmee foutjes in de database door degenen, die daarvoor geautoriseerd zijn, eenvoudig kunnen worden verbeterd en niet gewacht hoeft te worden op een update van de website.

Zoeken naar bijv. uw eigen woning kan heel eenvoudig door het intypen van adres en postcode via het vergrootglas rechtsonder op de kaart in het thema 'Minuutplans'.

Namen van wegen, wateren en dorpen, zoals door het kadaster aangegeven, zijn nu zichtbaar op kaart en ook toponiemen kunnen op kaart worden weergegeven.

Overall wordt de grootte van een perceel in m2 vermeld en zijn de scans in NoordZuid richting weergegeven.

Bij Opties kan nu, naast het kiezen tussen de weergave van voormalige en huidige gemeenten, ook gekozen worden uit grondgebruik, soort eigenaar en beroep eigenaar, zoals in het kadaster aangegeven. Maastricht: percelen naar soort eigenaar. Toponiemen ten noordoosten van Roermond.

De toelichtingen op deze aanvullingen en wijzigingen zijn aangepast. Ook de module om foto's op AEZEL te zetten is in aantocht en er wordt gewerkt aan synoniemenlijsten, zodat de kans op de juiste treffer toeneemt.

Vrijwilligersadministratie

In de vorige nieuwsbrief is een update van de vrijwilligersadministratie aangekondigd. Daarvoor zijn wel stappen gezet. Zo is er een nieuw intakeformulier in testfase dat ook geschikt is voor update van gegevens van bestaande vrijwilligers en is de structuur van de organisatie met bijbehorende autorisaties, die historisch is gegroeid, tegen het licht gehouden. We gaan er nu echt werk van maken en hopen voor de zomer hier verder vorm aan te geven en voor het eind van het jaar ook te starten met

(regionale) bijeenkomsten.

Uitbreiding aantal vrijwilligersgroepen

Als u de kaart van Limburg bekijkt, ziet u dat er vooral witte vlekken zijn in zuid- en zuidoost-Limburg. Met name daar ontbreken in een aantal gemeente actieve AEZEL-groepen.

Een startende groep dient minimaal te bestaan uit een teamleider, die coördineert en aanspreekpunt/linking pin is voor de AEZEL-organisatie en een aantal vrijwilligers voor invoer- en tekenwerk. Die groep zou gefaciliteerd kunnen worden door een professionele instelling (ruimte, en/of apparatuur, coördinatie, kennis), zoals dat in andere gemeenten vaak ook gebruikelijk is. Is zo'n groep er, dan is het LGGI bereid deze te instrueren en te begeleiden. Mogelijk dat er ook steun geboden kan worden vanuit actieve buurgemeenten.

Nu corona het organiseren van bijeenkomsten niet meer verhindert, gaan we de komende tijd proberen om daar gestructureerd verandering in aan te brengen door actief bijeenkomsten met mogelijke participanten (heemkundeverenigingen, professionele organisaties, gemeenten) te organiseren.

Ook voor het project Archiefbrigade (het scannen en digitaliseren van ontbrekende kerkelijke registers) zijn extra handen noodzakelijk. Het LGGI beschikt door een subsidie over apparatuur die daarvoor kan worden uitgeleend. Er is in samenwerking met het RHCL een overzichtslijst gemaakt van ontbrekende registers. Helaas kreeg de beoogde coördinator/kwartiermaker vlak voor haar start een andere functie. Naar een nieuwe kandidaat wordt gezocht. Groepen die hieraan mee willen werken kunnen zich melden bij Tom Geuns (tct.geuns@aezel.eu).

Tot slot

Mocht u naar aanleiding van bovenstaande vragen of opmerkingen hebben, meldt u zich dan bij de secretaris Corry de Koster (c.d.koster@aezel.eu, 0629036526).

Tieleposse oppe Ruiver

Paul Bloemen, brononderzoek en woordverklaring

Kinderen spelen graag verstoppertje, al worden de plekken waar ze nog echt kunnen spelen schaars, zeker in de bebouwde kom. Een oplettende toehoorder constateert dat kinderen spreken over 'versjtöpperke sjepele', een term die quasi Nederlands klinkt. De meeste volwassenen weten nog wat 'bergemuuske sjepele' is, maar 'tieleposse' klinkt ook hen vaak exotisch in de oren. In de standaard etymologische* dialectwoordenboeken is tieleposse niet opgenomen. Het eerste woorddeel tiele is daarin wel beschreven als 'tijl, til en tiel' met als betekenis onder andere 'een rij graanschoven, een reeks

het Engels het woord 'pile' (uitspr. > pail) te bestaan met als betekenis een 'stapel, berm, hoop'. In het Frans bestaat het woord 'pile' (uitspr. > piel) ook in dezelfde betekenis. Tiel is in enkele streek-talen in België en Nederland als leenwoord uit de Rijnlandse dialecten overgenomen.

Het staat als 'die Tile' (uitspr. > tiele) vermeld in het 'Rheinisches Wörterbuch' en de betekenis is een aantal tegen elkaar geplaatste korenschoven (kaoresjobbe) die klaarstaan om gedorst te worden, net hoog genoeg om zich achter te verstoppertje. Een korenveld met korenschoven is dus ideaal om verstoppertje te spelen. Als tweede betekenis staat in het Rheinisches Wörterbuch bij Tile vermeld dat

het ook een hoop stalmest is die op het akkerland klaarligt om verspreid te worden. Deze mesthopen zijn voor verstoppertje spelen uiteraard niet in trek. Tevens is 'Tillepost/Pillepost spielen' en 'tillenposten' opgenomen. Lokaal komt hier en daar ook 'Bergemäuschen' voor.



mesthopen'. Het komt voor in het noordelijk deel van Belgisch-Limburg en in Nederland, voornamelijk in Brabant en Gelderland. In Nederlands-Limburg is het geen gebruikelijk woord. In het uitgebreide wetenschappelijke Woordenboek van de Limburgse Dialecten staat het wel in de semantische* context beschreven. Het verspreidingsgebied is echter zeer beperkt. Bij Reuver staat 'tieleposse' vermeld en in Horst en Grubbenvorst komt het voor als 'tielepols en tillepols speule' en Meerlo heeft 'pieleposte' als variant.

Het tweede woorddeel van 'tieleposse' is te herleiden naar 'posten' in de betekenis van '(zich) posteren, plaatsen'. In de zin van het spel dus 'zich verbergen'. De regionale talen In de beide Limburgen en het Rijnland waren ooit nauw met elkaar verweven. Hoe de Rijnlandse uitdrukking voor verstoppertje spelen in Reuver, Horst, Grubbenvorst en Meerlo terecht is gekomen is onbekend. Tieleposse en bergemuuske raken in vergetelheid en blijven voorgoed verbor-gen in het verleden. Zo verliest onze moedertaal langzaam haar mooie glans.

* Etymologie is de wetenschap over de herkomst en de geschiedenis van woorden.

* Semantiek is de wetenschap over de betekenis en het gebruik van woorden.

Bij nader onderzoek naar de woorddelen tiele/tille/piele en pols/poste/posse blijkt in

40 jaar gemengd koor 'a Cappella' Swalmen

Hannie Janssen

Tijdens een verjaardagfeest begin januari 1982 bij Truus Eggels thuis, in het bijzijn van Tiny Bouten, Jeanne van Gerven en José Dorssers wordt het onderwerp 'zingen' aangesneden. De drie eerstgenoemde dames zouden het leuk vinden die hobby weer nieuw leven in te blazen.

Is het een idee zelf een koor te beginnen? Een koor dat voornamelijk wereldlijke liederen ten gehore zal brengen en tenminste uit 20 leden gaat bestaan. Een dergelijk gemengd koor is er nog niet in Swalmen en volgens José zou haar man Cor graag een koor willen starten en willen dirigeren.

Er wordt een oproep geplaatst in het plaatselijke weekblad 't Zjwaemke' en binnen twee weken zijn er al 45 aanmeldingen! De eerste bijeenkomst vindt plaats op 25 januari 1982 (en is tevens oprichtingsdatum) in gemeenschapshuis 'de Robijn'. Hier vinden de eerste repetities plaats, maar al gauw wordt het vaste repetitielokaal Café 't Zwaantje aan de Rijksweg. Ook de naam van het koor 'a Cappella' is dan een feit. In de verstreken jaren is er verder veel gebeurd. Enkele hoogtepunten willen we graag met u delen.

- Zoals binnen elke vereniging worden er activiteiten bedacht om de kas te spekken en een van die activiteiten is de Wandel4daagse

die gedurende 25 jaar wordt georganiseerd. Een jaarlijks hoogtepunt voor alle leden die allemaal hun steentje bijdragen, is het niet aan de inschrijftafel, dan wel bij het uitzetten van de routes en het ophangen

van de pijlen, het zorgen voor een lekker broodje knakworst of soep van de dag, het bemannen van een stempelpost en ga zo maar door. Een evenement met alle toeters en bellen die daarbij horen zoals prominente gasten, medailles, bekens, een groots muzikaal onthaal met défilé, echt een hapening!

De organisatie ervan vergt veel tijd, langdurige inzet en een compleet en gemotiveerd organisatiecomité. Een evenement waar, zeker in de beginjaren, ontzettend veel belangstelling voor is zowel vanuit de Swalmer gemeenschap (denk aan scholen) maar



ook vanuit de omgeving en 'over' de grens. De laatste keer in 2011 wordt de Wandel4daagse symbolisch naar het graf gedragen zoals te zien is op bovenstaande foto.

- In de week na Pasen 2014 gaan de diri-



gent, pianiste en leden van het koor, velen met partner, vier dagen op concertreis naar Nepomuk in Tsjechië.

De eerste dag wordt voornamelijk in beslag genomen door de reis er naartoe. Het installeren in het hotel heeft nogal wat voeten in de aarde aangezien het hotelmanagement eerst van alle gasten de identiteitspapieren wil kopiëren.

De dag erna wordt er een bezoek gebracht aan het kasteel in het plaatsje Blatna. Het kasteel staat aan de oever van de rivier de Lomnice. Oorspronkelijk was het omgeven door heidevelden, maar in de 19e eeuw werd het herbouwd in gotische stijl en werd er rondom een gracht uitgegraven.

In de avond zal 'a Cappella' zich voor het eerst presenteren tijdens een concert in samenwerking met een plaatselijk koor. Een bezoek aan Pilsen staat voor de volgende dag op de agenda en het koor be-



zichtigt daar onderaardse middeleeuwse gewelven. Ook die avond wordt een optreden verzorgd in het Musikhaus in samenwerking met zangeres, dirigente en soliste Jana Korbelova en haar kinderkoor The Angels Choir. Een geweldig concert! De volgende dag, op zondag, is het weer tijd om aan de terugreis te beginnen. Bij aankomst in Swalmen volgt ter afsluiting voor alle leden en aanhang een warm en koud buffet in 't Klumpke.

- De Caeciliafeesten zijn ook zeer de moeite waard om te herinneren. Altijd een gezellig feest dat begint met het opluisteren van de Heilige mis in de Lambertuskerk. Daarna trekt het hele

gezelschap naar 't Klumpke waar er voor een heerlijk buffet is gezorgd en de middag verder wordt ingevuld met voordrachten, optredens van al dan niet bekendheden en er is ook altijd een muzikale omlijsting. De lachspieren worden dan danig op de proef gesteld. Uiteraard is die dag ook uitermate geschikt voor het huldigen van jubilarissen, en daarvan zijn er al héél veel geweest! Bijgaande foto's geven een indruk van die middagen.

- Een tegenbezoek: op donderdag 26 mei 2016 komt het Tsjechisch kinderkoor The Angels Choir aan in Swalmen voor een meerdaags verblijf en een uitwisselingsconcert. Het gezelschap wordt welkom geheten in 'ons' café-restaurant en na de lange reis kan iedereen hier lekker eten en even bijkomen. Daarna wordt de Lambertuskerk bezocht (waar op zaterdag het gezamenlijk concert zal plaatsvinden). Cornelishof in Asenray is gedurende deze dagen hun vaste verblijfplaats.



Op vrijdag wordt met het gastkoor o.a. het Mis-siehuis in Steyl bezocht en op zaterdag gaat het gezelschap naar Roermond alwaar nog spontaan op verschillende plekken liedjes worden gezongen. Het winkelend publiek belooft dit uiteraard met applaus. 's Avonds is het gezamenlijk concert in de Lambertuskerk. Van tevoren wordt er nog een foto gemaakt bij 'de Meule'.

Om 19.00 uur kan voorzitter Jan Hendriks alle aanwezigen van harte welkom heten bij dit bijzondere concert. Een (bijna) volle kerk, 'a Cappella' met een prachtig repertoire en ook bijzonder mooi uitgevoerd en zeer in het bijzonder 'The Angels Choir', het kinderkoor van Jana Korbelova, dirigente en soliste, dat alle aanwezigen versteld doet staan. Prachtig 'engelengezang', presentatie en discipline doen het publiek ontzettend genieten van hun optreden. Ook het solistisch optreden van de dirigente is in één woord geweldig!

De avond wordt afgesloten op Cornelishof met een gezellig samenzijn. Op zondag gaat het kinderkoor weer terug naar Tsjechië.

Tot zover de anekdotes.

Het koor heeft ook een beschermheer in de persoon van dhr. H. van Houtum. Een trouwe bezoeker van onze concerten.

Het repertoire bestaat uit wereldlijke muziek van talloze componisten in diverse talen en genres. Ook voor het opluisteren van een Heilige mis heeft 'a Cappella' alles in huis.

De laatst toegevoegde werken zijn: Cent milles chansons van J.S. Bach, Gabriella's song van Stefan

Nilsson, Viva van W.A. Mozart en Do you hear the people sing uit de musical 'Les Miserables'.

Dat 'a Cappella' de afgelopen 40 jaar in een behoefte heeft voorzien is wel duidelijk. 40 Jaar een stabiel, actief en bruisend koor, nu bestaand uit 57 leden, waar saamhorigheid en gezelligheid een grote rol spelen, maar uiteindelijk gaat het om de mooie zang. En die mooie zang krijgen we voor elkaar door het enthousiasme en de deskundigheid van onze dirigent Pieter Bongaarts.

Bovendien zijn er nog steeds talloze leden binnen de vereniging actief in het bestuur, commissies en op ander gebied waardoor het koor nog steeds een grote, gemengde vereniging is die heel graag een bijdrage levert op cultureel gebied aan de gemeenschap van Swalmen (en omgeving).

'A Cappella' hoopt dit 40-jarig jubileum dit jaar op een gepaste wijze te kunnen vieren. In elk geval zal het jubileumconcert van 12 juni met de sopraan soliste Claudia Couwenbergh hieraan een grote bijdrage leveren.

Het koor maakt zich op voor het 41ste jaar zoals het altijd al heeft gedaan met een jaaragenda waarin weer diverse concerten zijn opgenomen, die hopelijk ook allemaal door kunnen gaan. Hiervoor kunt u kijken op de site www.acappellaswalmen.nl of www.zjwameaktueel.nl

Voor diegenen die ook graag willen zingen en deze gezellige vereniging willen komen versterken: kom gerust eens naar een repetitie, op maandagavond om 20.00 uur in 'de Robijn'.

Van harte welkom!!



Van kleuters in 1954 tot babyboomers in 2021

Pieter Huijbers

Dit artikel is een reactie op drie groepsfoto's die in de vierde Biejeingezeumerd van vorig jaar stonden. In nummer 2021-4 stonden namelijk op bladzijde 24 een foto van een klas schooljongens uit 1960 en een groepsfoto van een reünie. Op bladzijde 18 stond een foto uit 1954 van een klas van de kleuterschool (eigenlijk 'bewaarschool', want de kleuterschool bestond strikt genomen nog niet) met zuster Borromea. De foto's stammen dus uit ver uiteen liggende jaren, maar ze houden verband met elkaar. Er zijn namelijk tien personen die op alle drie de foto's voorkomen, en nog eens 13 die op beide foto's op bladzijde 24 voorkomen. Hoe zit dat?

Om met de foto van de kleuterklas te beginnen: niet van alle kinderen op de foto was de naam bekend. Vandaar de oproep van de redactie om de namen van de onbekende kinderen te laten weten. Welnu, daar kan ik bij helpen, want ik sta zelf ook op die foto.

In die klas van de bewaarschool zaten in totaal 48 kinderen, 22 jongens en 26 meisjes. In feite waren er 23 jongens. Ik herinner me duidelijk een jongen die niet op de foto staat, maar wiens gezicht mij nog scherp voor de geest staat (en ook dat van zijn moeder, op wie hij leek, en die hem vaak afhaalde. Hij heette Harrie Dahmen). De namen van de kinderen op de foto zijn bekend, op drie na. Die namen komen niet uit mijn geheugen, maar - heel curieus - uit een onbekende bron. Een van de jongens van de klas, nu 73 jaar oud, vond enige tijd geleden in zijn brievenbus een (oud lijkend) handgeschreven briefje met alle namen. De afzender bleef onbekend. Enkele mannen van de toenmalige kleuterklas hebben de namen geverifieerd, en alles klopte! Ze konden alle meisjes en jongens herkennen, op drie meisjes na. Misschien zijn er dames die destijds in de kleuterklas zaten, die de drie meisjes (nummers 22, 28 en 43) herkennen.

Hier zijn de namen (met excuses voor mo-



gelijke spelfouten vanwege het overzetten van geschreven naar getypt), volgens de nummering bij de foto foto 1 van Kleuterklas 1954 in Biejeingezeumerd 2021-4:

Bovenste rij:

2. Albert Rutten, 3. Fien Timmermans, 4. Huub Teunissen, 5. John Kuipers, 6. Marij Luijs, 7. Jan Willemsen, 8. Rie Bol, 9. Jan Theeuwen, 10. Nel Huijbers, 11. Leonie Cremers, 12. Ton Feuler, 13. Tiny Peeters, 14. Ine Levels, 15. Caspar Theunissen

Middelste rij:

16. Wiel Hoeijmakers, 17. Monique Wermenbol, 18. Marjan Hendrix, 19. Piet Pubben, 20. El Naus, 21. Pieter Huijbers, 22. n.n., 23. Rinus Bremmers, 24. Wilmie Lommen, 25. Wart Janssen, 26. Lenie Cuijpers, 27. Jan van Densen, 28. n.n., 29. Wiel Peeters, 30. Marlie Schoolmeesters, 31. Pierre aan den Boom, 32. Els Franssen

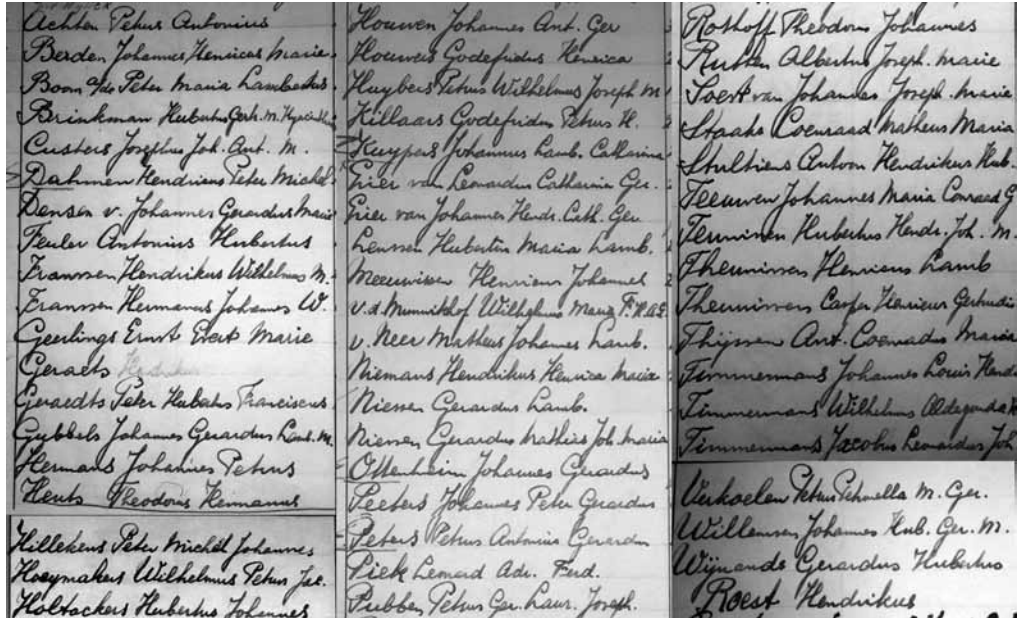
Onderste rij en zittend:

1. Zr. Borromea 33. Ai aan den Boom, 34. Sjeng Mestrom, 35. Annelies Ramakers, 36. Frans Jonkers, 37. Jeanne Dohmen, 38. Ernst Geerlings, 39. El Didden, 40. Mia van Neer, 41. Jan Houwen, 42. Ria Rijvers, 43. n.n., 44. Leo van Lier, 45. Mariet Stevens, 46. Leo van der Knaap, 47. José Vestjens, 48. Mariet Vestjens, 49. Ton Thijssen

Op deze foto van de bewaarschool staan uitsluitend kinderen uit Reuver, geen uit Offenbeek. Offenbeek had een eigen bewaarschool, aan de Theresiastraat. De kinderen uit Offenbeek gingen in 1954 wel naar de Maria Gorettimeisjesschool resp. de Lambertus-school in Reuver. Een jaar later had Offenbeek ook een (gemengde) lagere school, en verdwenen de Of-

fenbeekse kinderen binnen een paar jaar van de Reuverse scholen. Maar nog in 1957 bleken enkele Offenbeekse jongens op de Lambertus-school te zitten.

Toen ik de foto voor het eerst zag, herkende ik na enig puzzelen alle jongens wel. De meeste zag ik natuurlijk terug op de eerste klas van de Lambertus-school, en daarna enige jaren in volgende klassen. Van de meisjes op de foto herkende ik er eerst slechts twee. Dat werden er meer nadat de namen bekend werden, maar lang niet allemaal. Na de kleuterschool liepen jongens en meisjes samen in de communieprocessie, daarna was het wel afgelopen. Geen wederzijdse interesse, en gemengde clubactiviteiten waren er niet. Wat mijzelf betreft, pas toen ik op de middelbare school zat, vroeg ik ooit een van de meisjes voor een schoolfeest. Een ander meisje zat evenals ik op het jeugdansen. De meisjes laat ik verder buiten dit verhaal (met een uitzondering voor Tiny Peeters, die op de foto naast Ton Feuler staat; later trouwden zij met elkaar!) Misschien kan een van de dames nog eens een reünie organiseren of een artikeltje schrijven?



Hoe verging het de jongens van de kleuterklas van 1954? Een jaar later zaten ze op de eerste klas van de 'grote school', op een paar na die gingen verhuizen uit Reuver, of die naar een andere school gingen. Van de andere kant kwamen er ook weer jongens bij. Onder meer die in Offenbeek op de kleuterschool hadden gezeten; maar na een jaar in de eerste klas waren de meeste daarvan dus weer weg. Het is heel jammer dat we niet beschikken over een foto of document met gegevens van de eerste klas van 1954-55. Wel zijn er twee foto's van de eerste communieprocessie van 1955; hierop zijn zien we acht jongens van de kleuterschool terug, plus enkele Offenbeekse jongens.

En de leerlinglijsten van de jaren 1954 tot en met



Op deze foto's van een gedeelte van de communieprocessie 1955 komen de volgende herkende personen voor (0=Offenbeek):
 1. Wiel Hoeijmakers, 2. John Gubbels, 3. Jan Houwen, 4. Coen Franssen (0) 5. Frans Jonkers, 6. Pieter Huijbers, 7. Harrie Franssen, 8. Wiel Weijers (0), 9. Pierre Achten.
 A. Wiel Weijers (0), B. Jeu van Neer, C. Coen Franssen (0), D. John Gubbels, E. Pieter Huijbers, F. Jan van Densen, G. Frits Killaars, H. Jan Houwen, J. Piet Pubben, K. Wiel Hoeijmakers, L. Willy van Wylick (0), W. Ingel Weijers, vader van Wiel (0)

1956 van de Lambertusschool dan? Die zijn - mogelijk door de sloop van de school - helaas verloren gegaan; althans, ze lijken onvindbaar. Wel bewaard in elk geval is de leerlingenlijst ('absentielijst') van 1957-1958.

Deze lijst is in beheer bij Joon Dorssers, die mij foto's ervan verschaftte. Hiervan heb ik een samengestelde foto gemaakt met alleen de namen van de leerlingen. De namen zijn zo te zien met een vulpen geschreven, waarschijnlijk door meester Strous. Ze staan in alfabetische volgorde, zonder spelfouten, en met alle voornamen. Dat laatste niet bij de twee namen die er later bij werden geschreven, Laureis en Roest (laatste bovendien achter aan het alfabet toegevoegd).

De jaargang die in 1954 nog op de kleuterschool zat, zat in 1957-1958 in de vierde klas. De leerlingenlijst van die klas registreert in totaal maar liefst 56 namen aan het begin van het schooljaar. Het eerste dat opvalt is dat daarbij ook 'Hendrikus' Dahmen vermeld is, de jongen die op de foto van de kleuterschool naar mijn idee ontbrak. Verder komen er nog 16 andere namen voor van jongens die vier jaar voordien nog samen op de kleuterschool zaten. Dus 40 jongens van de vierde klas hebben niet samen op de kleuterschool gezeten. Daarbij zijn er twee uit Offenbeek. In de vierde klas wisselden zij naar de lagere school in Offenbeek, zoals met rode balpen is aangetekend. Ook verschijnt nu de naam 'Laureis' (zonder voornaam), die met rode balpen is bijgeschreven. Hij was dus nieuw in deze groep, evenals Hans Roest, die later is toegevoegd. Dan zijn er nog een achttal namen van jongens waarvan ik me herinner dat ze in de vierde klas of de vijfde zijn blijven zitten. En tenslotte vijf namen die me niets zeggen, en die we hier ook niet kunnen bespreken. Twee van deze namen zijn doorgestreept; mogelijk zijn zij in de vierde klas verhuisd. De grote vierde klas met 56 leerlingen werd dus langzamerhand flink uitgedund.

Een volgend moment waarop we deze groep terug vinden is in de zesde klas. Dit dankzij de klassenfoto uit 1960, foto 4 die op bladzijde 24 van Biejeingezeumerd 2021-4 staat (de namen staan op de bladzijde die aan de foto vooraf gaat). Dit is de klas van 'meister Gielke', die helemaal rechts staat. Het is grappig dat de redactie kennelijk niet beseftte dat het om dezelfde jaargang gaat als die van de kleuterklasfoto uit 1954 op bladzijde 18.

Hoeveel jongens uit de vierde klas zijn nu door-

gestroomd naar de zesde klas, en hoeveel daarvan kenden elkaar al sinds de kleuterschool?

Op de foto van de zesde klas tellen we 40 jongens. Deze zijn allemaal herkend door enkele klasgenoten. Onder hen herkennen we er 15 van de kleuterschool. Van de andere jongens die twee jaar voordien volgens de leerlingenlijst in de vierde klas zaten, zijn er 23 in de zesde klas terecht gekomen. Bovendien zien we twee nieuwe namen van jongens die op of na de vierde klas bij de jaargang zijn gekomen (inclusief de met balpen in de lijst bijgeschreven Friedje Laureis). Dank zij deze foto en de namen van de jongens konden we vorig jaar een reünie organiseren; zonder een klassenfoto was dat nooit gelukt.

Na de zesde klas gingen de jongelui naar het vervolgonderwijs. Dat verschilde voor iedereen. Aangezien in Reuver nog geen vervolgonderwijs was, ging het naar Tegelen, Roermond, Venlo of nog verder weg. Maar velen bleven elkaar zien bij een vereniging of hobby. Op de reünie bleek dat uit foto's van bijvoorbeeld het (café-)voetballen, de verkennerij of sleutelen aan bromfietsen. Waarschijnlijk kwam daar pas de klad in als iemand in militaire dienst ging of kennis kreeg aan een meisje. Het zou mooi zijn als eens (door middel van een onderzoek, dat al in ontwerp is bij ondergetekende) uitgezocht kon worden hoe dit verliep, en wie met elkaar bleven optrekken. Belangrijk hierbij is of iemand in Reuver bleef wonen of naar elders ging verhuizen. Op het tijdstip van de reünie woonden 19 personen die op de klassenfoto uit 1960 staan nog (of een enkeling weer) in Reuver. Anderen vestigden zich in onder meer Neer, Swalmen, Amsterdam, Nijmegen, Sittard, Dongen en zelfs Australië. Zoals te verwachten viel, is een aantal van de toenmalige zesdeklassers helaas ook overleden, en wel elf personen.

Tenslotte komen we bij de derde foto: de groepsfoto van de reünie die de mannen van de zesde klas van 1960 vorig jaar organiseerden (zie puiklo-



kaal week 46 van 2021). Hier zien we een kleurrijk gezelschap van 23 babyboomers (met vermelding van hun namen). Vier mannen konden om uiteenlopende redenen niet komen, en staan dus niet op de foto. Tien van deze 23 kenden elkaar al vanaf de kleuterschool! Dat is bijna een heel mensenleven, en de foto's beslaan die hele periode. Op de reünie bleek dat de onderlinge banden nog steeds levend zijn; waren ze dat niet meer, dan werden ze zonder moeite weer aangehaald. Dat gold ook voor degenen die elkaar al die tijd niet gezien hadden. Je klasgenoten van vroeger vergeet je kennelijk heel je leven niet.

Zo vertellen de drie foto's in de vorige Biejeinge-

zeumerd een verhaal van een groep Reuvenaren, die in 1954 nog verlegen kleuters waren, en in 2021 zelfverzekerde babyboomers zijn. Weliswaar een enigszins eenzijdig verhaal, want het gaat nog alleen over de school-carrières van de jongens van geboorteaargang 1947-1948. Het zou interessant zijn te weten hoe het de zesdeklassers van toen is vergaan op het terrein van werk en sociale omstandigheden. Met gericht speurwerk en met hulp van de betreffende personen zelf, zou het verhaal completer kunnen worden. Dat zou een uniek, want nooit eerder geschreven, verhaal kunnen worden. Het verhaal van onze klas!

Reuversveld 1947-1951

Onder de stuwende leiding van de toenmalige burgemeester J. Claessen werd na de oorlog een begin gemaakt met de bouw van nieuwe woningen in het Reuversveld. Er kwamen huizen in de straten Parklaan, Karel Doormanlaan, Pastoor Rijnderslaan en Prinses Ireneaan. Vervolgens werden aan de Parklaan zijstraten aangelegd zoals de Prins Bernhard-

laan en de Prinses Margrietlaan en aan de 'Bercken' de Kapellerlaan. Overal ontstonden in deze straten vanaf 1947/1948 bouwactiviteiten.

Voor die tijd kende het dorp Reuver bijna geen grote woonbuurten met rijen aaneengesloten woningen in kaarsrechte straten. Alle dorpsstraten vertoonden toen een gevarieerde bebouwing bestaande uit veelal oudere vrijstaande woningen, afgewisseld met boerderijen, winkeltjes, ambachtelijke bedrijfjes en kleine en grote fabrieken.



De bouwactiviteiten in de periode 1947-1951 Reuversveld. Kaart no.2 Gemeente Beesel. Sectie B. Blad no. 1.2.3. Schaal 1:2500. Opgemaakt en degelijk bevonden december 1951

De **Milieu- en Heemkunde Vereniging Swalmen** heeft tot doel het behoud, het herstel en de bescherming van heemkundige, cultuurhistorische, landschappelijke en natuurwetenschappelijke waarden van Swalmen en omgeving, zulks ten behoeve van het geestelijk en lichamelijk welzijn van de mens.

De vereniging tracht haar doel te bereiken door:

- het bestuderen van de flora, de fauna, het milieu, de cultuurgeschiedenis, het dialect, de heemkunde en de ruimtelijke ordening van Swalmen, Boukoul, Asselt en omgeving: de vereniging zal zo een studie tevens stimuleren;
- het verzamelen en verschaffen van informatie over flora, fauna, het milieu, de cultuurgeschiedenis, de heemkunde en de ruimtelijke ordening van Swalmen en omgeving, onder andere door het organiseren van excursies, lezingen, tentoonstellingen en via internet;
- het verwerven, inrichten, beheren en exploiteren van een ruimte voor het realiseren van de taken, die voortvloeien uit de doelstelling;
- het beïnvloeden van het overheidsbeleid in de richting van behoud, herstel en bescherming van heemkundige, cultuurhistorische, landschappelijke en natuurwetenschappelijke waarden en het milieu;
- het samenwerken met qua doelstelling gelijkgerichte groepen, instellingen en instanties;
- het bijeenbrengen van gelden nodig ter bereiking van het doel;
- het publiceren van de bevindingen der vereniging;
- het aanwenden van alle andere wettige middelen, welke voor het bereiken van het doel van de vereniging bevorderlijk kunnen zijn.

MHVS, Stationsstraat 15, 6071 KA Swalmen, www.mhvs.nl, e-mail: info@mhvs.nl, [facebook.com/mhvs.swalmen](https://www.facebook.com/mhvs.swalmen)

Het verenigingslokaal: voormalige Moutfabriek, Stationsstraat 15 in Swalmen, elke dinsdagmiddag van 14.00-16.00 uur. In de vakantiemaanden juli en augustus en op feestdagen is het verenigingslokaal gesloten. Het verenigingslokaal is aangeboden door Boortmalt (voorheen Cargill).

Toine Wuts (voorzitter)	tel. 06 22826802 (voorzitter@mhvs.nl)
Gerard Jonkman (secretaris)	tel. 0475 503535 (secretaris@mhvs.nl)
Charles Konings (penningmeester)	tel. 06 15425507 (penningmeester@mhvs.nl)
Johanna Cox-Geraedts	tel. 0475 502335
Jan Engelen	tel. 0475 503907 (familieengelen@ziggo.nl)
Herm Geraedts	tel. 0475 504687 (hermgrd@gmail.com)
Gerry Nijssen-Severens	tel. 0475 504559 (fizzie@xs4all.nl)

Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal heeft de dorpen Swalmen, Asselt, Boukoul, Beesel, Reuver, Offenbeek en Belfeld als werkgebied. De vereniging stelt zich tot doel de kennis van en de belangstelling voor het eigen heem te bevorderen en te streven naar het behoud, herstel en bescherming van die waardevolle cultuurelementen die eigen zijn aan het heem.

De vereniging tracht dit doel te bereiken door o.a. onderzoek van bodem en archieven, het verzamelen en exposeren van streek-eigen voorwerpen van geschiedkundige waarde, het houden van lezingen, cursussen, excursies en het publiceren van bevindingen van de leden.

Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal, p/a Parklaan 19, 5953 BP Reuver.

Verenigingslokaal: Dr. Poelsstraat 6, 5953 NP Reuver, www.maas-enswalmdal.nl e-mail: info@maas-enswalmdal.nl

Geopend iedere maandagavond van 20.00-22.00 uur, met uitzondering van feestdagen en de zomervakantie.

Léon Emans (voorzitter)	tel. 06 53708209 (vz.maasenswalmdal@hotmail.com)
Inge Naus (secretaris)	tel. 06 54374577 (secretaris@maas-enswalmdal.nl)
Paul Sillen (penningmeester)	tel. 06 54957244 (pm.maasenswalmdal@ziggo.nl)
Twan Ernst	tel. 077 4753540 (twanernst@ziggo.nl)
Peter Bors	tel. 077 4742360 (peterbors@planet.nl)
Hennie Geurts-Willemsen	tel. 06 29271355 (hennieenjan@home.nl)
Pierre Verstappen	tel. 077 4746999 (pierreverst@gmail.com)

Voorzitters Werkgroepen:

Archeologie, Wiel Luys, tel. 077 4743098,

Werkgroep Bijzondere Projecten, Geert Franssen, tel. 077 4743101,

Dorpsgidsen Beesel, Frans Geerlings, tel. 077 4741397,

Gidsen voormalig Brits munitiedepot, Pierre Verstappen, tel. 077 4746999,

Jaarboekredactie, Peter Bors, tel. 077 4742360,

Kruisen en Kapellen, Gem. Beesel, Wiel Killaars, tel 0774742825, e-mail: w.killaars@ziggo.nl

Kruisen en Kapellen, Belfeld, Wim van Diepen, tel 0774751987, e-mail: wimvandiepen@home.nl

Limburgse Klokken en Urwerken, Walther Brouns, tel. 0475 204084, e-mail: wmlbrouns40@gmail.com

Contactpersonen:

Dialect/Onderwijs: Paul Bloemen, tel. 077 4743636, e-mail: paul.bloemen@home.nl

Genealogie: Hennie Geurts-Willemsen, tel. 06-29271355, e-mail: hennieenjan@home.nl

Voor de overige disciplines gelieve contact op te nemen met een van de bestuursleden; deze verwijzen u dan door.

